

د یوشع کتاب

یوشع ته د خدای له خوا د کنعان د فتحې امر

① د موسی د مړینې څخه وروسته څښتن د موسی د مرستیال د نون زوی یوشع سره خبرې وکړې، هغه وویل: ② «زما خدمتگار موسی مړ شوی دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار شه او د اردن د سیند څخه هغې ځمکې ته واوړه چې زه یې اسراییلیانو ته ورکوم. ③ لکه څنګه چې ما د موسی سره وعده کړې وه، په هرځای چې تاسو قدم کېږدئ هغه به تاسو ته درکړم. ④ ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه د لبنان تر غرونو پورې او د فرات د لوی سیند یعنې د حیتیانو د ټول هېواد څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي. ⑤ ای یوشع، ترڅو چې ته ژوندی یې هېڅوک به ونه شي کولای چې ماتې درته درکړي. زه به ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسی سره وم. زه به تل ستا

سره مل یم او تا به هېڅکله پرېنږدم. ⑥ نو قوي او زړور اوسه،
 ځکه څنگه چې دغه قوم هغه ځمکه چې د هغو د نیکونو سره مې
 وعده کړې ده نیسي، نو ته به د هغوی مشري کوي. ⑦ نو قوي او
 ډېر زړور اوسه. په غور سره د هغه ټول شریعت څخه چې زما
 خدمتگار موسی درته درکړی دی اطاعت وکړه. د هغه هېڅ کومه
 برخه له پامه ونه غورځوي، نو ته به په هرځای کې بریالی اوسې.
 ⑧ ستاسو په هغه عبادت کې چې په گډه سره کيږي باید تل د
 تورات کتاب په لوړ اواز سره ولولې. هغه شپه او ورځ مطالعه کړه
 او هرڅه چې په هغه کې لیکل شوي دي په غور سره د هغو څخه
 اطاعت وکړه. نو بیا به ته نېکمرغه او بریالی اوسې. ⑨ دا په یاد
 ساته چې ما تاته حکم کړی دی چې قوي او زړور اوسه. مه
 وپرېره او جرات له لاسه مه ورکوه. زه ستا څښتن خدای یم او
 هر چیرته چې ځي، زه به ستا سره مل یم.»

قوم ته د یوشع حکمونه

١٠ نو يوشع د اسراييلو مشرانو ته حکم وکړ: ١١ «په کمپ کې وگرځئ او خلکو ته ووايئ: «يو څه خواړه تيار کړئ، ځکه چې تاسو به په درې ورځو کې د اردن د سيند څخه پورې وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ چې زمونږ څښتن خدای يې درکوي.»»

١٢ يوشع د روښن، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وويل: ١٣ «په ياد ساتئ چې لکه څنگه چې د څښتن خدمتگار موسی تاسو ته ويلي وو چې زمونږ څښتن خدای به تاسو ته دا ځمکه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه پرته ده، درکړي چې هلته په سوله کې ژوند وکړئ. ١٤ ستاسو ښځې، ماشومان او څاروي به دلته پاتې شي، خو ستاسو هغه کسان چې په وسلو باندې سمبال دي، بايد د نورو اسراييليانو څخه مخکې د سيند څخه تېر شي چې د هغوی سره مرسته وکړي، ١٥ ترڅو هغوی هغه ځمکه ونيسي چې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې پرته ده او څښتن هغوی ته ورکړې ده. کله چې هغه د اسراييلو ټولو قبيلو ته ارامي راوستله، نو بيا تاسو کولای شئ چې بېرته راشئ او په خپله خاوره کې واوسېږئ چې د اردن د سيند په ختيځه خوا کې پرته

ده او موسی تاسو ته درکړې ده.»

۱۶ هغوی یوشع ته په ځواب کې وویل: «څه چې تا مونږ ته ویلي دي هغه ټول به سرته ورسوو او هر چیرته چې مونږ لېږي، هلته به ځو. ۱۷ لکه څنگه چې مونږ تل د موسی اطاعت کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت کوو. زمونږ څښتن خدای دې ستا سره مل وي لکه څنگه چې د موسی سره مل و. ۱۸ هرڅوک چې ستا په وړاندې سرکښي وکړي یا ستا د کوم حکم څخه سرغړونه وکړي هغه به وژل کیږي. نو قوي او زړور اوسه!»

اریحا ته د یوشع له خوا د جاسوسانو لېږل

۱ بیا د نون زوی یوشع د شطیم د کمپ څخه په پټه دوه جاسوسان د دې حکم سره ولېږل چې لاړ شي او د کنعان د خاورې او په ځانگړې توگه د اریحا د ښار په هکله معلومات واخلي. کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی لاړل چې د راحاب په نوم د یوې بدلمنې په کور کې شپه تېره کړي. ۲ د

اریحا پاچا خبر شو چې نن شپه ځینې اسرائیلیان راغلي دي چې په دې خاوره کې جاسوسي وکړي، (۳) نو هغه راحاب ته دا پیغام ورولېږه: «هغه خلک چې ستا کور ته راغلي دي غواړي چې د ټولې خاورې جاسوسي وکړي! هغوی دباندي راوباسه!» (۴-۶) هغې په ځواب کې وویل: «ځینې خلک زما کور ته راغلي وو، خو زه نه پوهېږم چې هغوی د کوم ځای وو. هغوی د لمر پر پواته په وخت کې مخکې له دې چې د ښار دروازه وتړل شي لاړل. زه پوه نه شوم چې هغوی چېرته تلل، خو که چېرې تاسو زر ورپسې ورشئ، نو کولای شئ چې هغوی ونیسئ.» خو راحاب هغه دوه جاسوسان د بام سرته بېولي وو او هغوی یې د کتان د بوټو د ډنډرو لاندې چې هلته یې ایښي وو، پټ کړي وو. (۷) د پاچا کسان د ښار څخه لاړل او بیا دروازه بنده شوه. هغوی د اسرائیلي جاسوسانو د لټولو په خاطر تر هغه ځای پورې لاړل په کوم ځای کې چې خلک به د اردن د سیند څخه تېرېدل.

(۸) د شپې له خوا مخکې له دې چې جاسوسان ویده شي،

راحاب بام ته وروختله (۹) او هغوی ته یې وویل: «زه پوهېږم

چې څښتن دا ځمکه تاسو ته درکړې ده او هرڅوک په دې هېواد کې ستاسو څخه سخت وپریږي. (۱۰) مونږ اورېدلي دي کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، نو څښتن څنگه ستاسو په مخکې د سرې بحیرې اوبه وچې کړې. او مونږ خبر یو چې تاسو څنگه د اموریانو دوه پاچاهان یعنی سیحون او عوج د اردن د سیند په ختیځ کې له منځه یووړل. (۱۱) څنگه چې مونږ د دې څخه خبر شو، نو ووپرېدلو او خپل جرات مو له لاسه ورکړ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د ځمکې او اسمان خدای دی. (۱۲) نو اوس ماته د هغه په نوم قسم وخورئ چې تاسو به زما د کورنۍ سره داسې د مهربانۍ څخه ډک چلند کوئ، لکه څنگه چې ما ستاسو سره کړې دی او ماته یوه داسې نښه راکړئ چې په تاسو باندې اعتبار وکړم. (۱۳) زما سره وعده وکړئ چې زما مور او پلار، زما خویندې او وروڼه به د هغوی د ټولې کورنۍ سره ژغورئ! مونږ مه پرېږدئ چې مړه شو.» (۱۴) هغو سړیو هغې ته وویل: «که چېرې مونږ په خپلې خبرې باندې عمل ونه کړ، نو خدای دې زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته چاته ونه وایې چې مونږ څه

کوو، مونږ ستا سره وعده کوو کله چې څښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي، مونږ به ستا سره بڼه چلند وکړو.»

⑮ نو راحاب هغوی په یوې رسی باندې د کړکۍ په لاره ښکته کړل، ځکه چې په کوم کور کې چې هغه اوسېدله، هغه د ښار په دېوال باندې ؤ. ⑯ راحاب هغوی ته وویل: «غونډیو ته لار شئ، که نه، نو د پاچا کسان به تاسو راپیدا کړي. درې ورځې هلته ځانونه پټ کړئ، ترڅو هغوی بېرته راشي، له هغې وروسته کولای شئ چې په خپله لاره لار شئ.» ⑰ سړیو هغې ته وویل: «په کومه وعده باندې چې تا مونږ مجبور کړو په هغې باندې به عمل کوو. ⑱ کله چې مونږ ستاسو په خاوره باندې حمله وکړه، دا سور مزی په هغې کړکۍ باندې وتره چې تا ورباندې رانښکته کړو. خپل پلار، مور، وروڼه او د خپل پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې سره راټول کړه. ⑲ که چېرې څوک ستا د کور څخه ووځي، نو د هغه خون به د هغه په خپله غاړه وي او مسوولیت به یې زموږ په غاړه نه وي. خو که چېرې ستا په کور کې چاته زیان ورسېږي، بیا به مسوولیت زموږ په غاړه وي. ⑳ خو که

چپرې چاته ووايې چې مونږ څه کوو، نو بيا به مونږ مجبور نه يو په هغې وعدې باندې ټينگ پاتې شو چې تا په مونږ باندې کړې وه.» (٢١) راحاب دا خبره ومنله او هغوی يې رخصت کړل. کله چې هغوی لاړل، هغې په کړکۍ باندې سور مزى وټره.

(٢٢) هغه جاسوسان غونډيو ته لاړل او پټ شول. د پاچا کسانو درې ورځې د هغې سيمې ټولې لارې ولټولې، خو هغوی يې پيدا نه کړل، نو هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول. (٢٣) بيا هغه دوه جاسوسان د غونډيو څخه رابنکته شول، د اردن د سيند څخه تېر شول او بېرته يوشع ته ورغلل. هرڅه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته يې بيان کړل. (٢٤) هغوی يوشع ته وويل: «مونږ باور لرو چې څښتن مونږ ته هغه ټول هېواد راکړى دى. د هغه ځای ټول خلک زمونږ څخه سخت وپريږي.»

د اردن د سيند څخه د اسراييلو د قوم تېرېدل

(١) سبا سهار يوشع او د اسراييلو ټول قوم وختي پاڅېدل، د

هغه کمپ څخه چې په شطيم کې و روان شول او د اردن سيند ته لارل. هلته يې خپمې ودرولې او د دې انتظار يې کاوه چې د هغه ځای څخه پورې وځي. ② درې ورځې وروسته د قوم مشران په کمپ کې وگرځېدل ③ او خلکو ته يې وويل: «کله چې تاسو زمونږ د څښتن خدای د لوظ صندوق چې کاهنان يې انتقالوي ووينئ، نو د خپلو ځايونو څخه روان شئ او په هغه پسې لار شئ. ④ بيا به تاسو پوه شئ چې په کومه لاره باندې لار شئ، ځکه چې مخکې تاسو په دې لار باندې نه يئ تللي. خو د لوظ صندوق ته به نژدې نه ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه مترو په فاصله شاته اوسئ.» ⑤ يوشع قوم ته وويل: «ځانونه پاک کړئ، ځکه چې څښتن به سبا ستاسو په منځ کې لويه معجزه وبنايي.» ⑥ بيا هغه کاهنانو ته وويل چې د لوظ صندوق واخلي او د هغه سره دې د قوم په مخکې ځي. نو څه چې هغه وويل هغوی هماغسې وکړل.

⑦ څښتن يوشع ته وويل: «زه به سر له نن څخه د اسراييلو قوم دې ته مجبور کړم چې د يو لوی سړي په توگه ستا درناوی

وکړي او هغوی به په دې پوه شي چې زه ستا سره مل یم لکه
 څنگه چې د موسی سره مل وم. ^۸ هغو کاهنانو ته چې د لوظ
 صندوق وړي ووايه کله چې دوی د اردن سیند ته ورسېږي، باید
 سیند ته ننوځي او د سیند د غاړې سره نژدې دې ودرېږي. ^۹
 بیا یوشع اسرایلیانو ته وویل: «دلته راشئ او د خپل څښتن
 خدای خبرو ته غوږ ونیسئ. ^{۱۰} نن به تاسو پوه شئ چې ژوندی
 خدای ستاسو سره مل دی. هغه به بې له شکه کنعانیان، حیتیان،
 حویان، فرزیان، جرجاشیان، اموریان او یبوسیان ستاسو د مخې
 څخه لېږي کړي. ^{۱۱} گورئ، د ټولې نړۍ د څښتن د لوظ صندوق
 به د اردن د سیند څخه په تېرېدلو کې ستاسو لارښوونه کوي. ^{۱۲}
 نو د اسراییلو د قبیلو څخه دولس کسان وټاکئ یعنې د هرې
 قبیلې څخه یو یو کس. ^{۱۳} کله چې کاهنان چې د ټولې نړۍ د
 څښتن د لوظ صندوق انتقالوي خپلې پښې په اوبو کې کېږدي، د
 اردن د سیند اوبه به ودرېږي او کومې اوبه چې لاندې راځي، هغه
 به په یو ځای کې سره راټولې شي.»

^{۱۴-۱۵} دا د لو کولو وخت ؤ او اوبه د سیند د غاړو څخه پورته

شوي وي. کله چې خلک د کمپ څخه روان شول چې د اردن د سيند څخه تېر شي، نو هغه کاهنان چې د لوظ صندوق يې انتقالاوه د هغوی په مخکې روان شول. څنگه چې کاهنانو په سيند کې قدم کېښود، ^(۱۶) اوبه ودرېدلې او په يوې لېرې فاصله کې په يو ښار کې چې آدم بلل کېده او د زرتان د ښار په څنگ کې ؤ، يوځای غونډې شوې او کومې اوبه چې لاندې مړې بحيرې ته رابهېدلې، هغه په پوره توگه بېلې شوې. نو قوم اريحا ته مخامخ پورې وت. ^(۱۷) په داسې حال کې چې قوم په وچه ځمکه باندې تېرېده، هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه تر هغه وخته پورې د اردن د سيند په منځ کې په وچه ځمکه باندې ولاړ وو، ترڅو ټول قوم بلې غاړې ته ورپورې وت.

د يادگاري تېرو ودرول

① کله چې ټول قوم د اردن د سيند څخه تېر شو، څښتن يوشع ته وويل: ^(۲) «د اسراييلو د قوم څخه دولس تنه وټاکه يعنې

د هرې قبيلې څخه يو يو کس ③ او هغوی ته حکم وکړه چې د اردن د سيند د منځ څخه يعنې د هماغه ځای څخه چې کاهنان ولاړ وو، دولس تيرې راواخلي. هغوی ته ووايه چې دا تيرې د ځان سره يوسي او په هغه ځای کې يې کېږدي چې تاسو نن شپه په کې خپمې ودرؤئ.» ④ نو يوشع هغه دولس کسان چې هغه غوره کړي وو، راوغوښتل ⑤ او هغوی ته يې وويل: «د اردن د سيند منځ ته هغه ځای ته چې د لوظ صندوق په کې دی، لاړ شئ. تاسو هر يو د اسراييلو د قبيلو د شمېر له مخې يوه يوه تيره واخلي او په خپلو اوږو باندې يې کېږدئ. ⑥ دا تيرې به خلکو ته هغه کارونه ور په يادوي چې څښتن کړي دي. په راتلونکې کې کله چې ستاسو اولادونه درڅخه پوښتنه وکړي چې دا تيرې ستاسو دپاره څه معنی لري؟ ⑦ نو تاسو به هغوی ته وايئ کله چې د څښتن د لوظ صندوق د اردن د سيند څخه تېرېده، نو د سيند اوبه ودرېدلې. دا تيرې به تل د اسراييلو قوم ته دا خبره ور په يادوي چې دلته څه پېښ شول.»

⑧ هغو کسانو د يوشع حکمونه په ځای کړل. څنگه چې

څښتن يوشع ته حکم کړی ؤ، هغوی د اردن د سیند د منځ څخه
دولس تیرې راواخیستې یعنې د اسراییلو د هرې قبیلې دپاره یوه
تیره وه. هغوی دا تیرې د خپمو د ودرولو ځای ته یووړې او هلته
یې کېښودلې. ٩ یوشع د اردن د سیند په منځ کې چې د لوظ د
صندوق وړونکي کاهنان په کې ولاړ وو، هم دولس تیرې ودرولې.
(هغه تیرې تراوسه پورې هلته دي.) ١٠ کاهنان تر هغه وخته
پورې د اردن د سیند په منځ کې ولاړ پاتې شول، ترڅو چې قوم
هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په یوشع باندې د هغو
حکم کړی ؤ. دا هغه څه وو چې موسی هم مخکې یوشع ته حکم
کړی ؤ.

نو قوم په بیره د اردن د سیند څخه تېر شو. ١١ کله چې هغوی
ټول بلې غاړې ته پورې وتل، نو کاهنان د څښتن د لوظ د
صندوق سره د قوم په مخکې پورې وتل. ١٢ د روبین او جاد د
قبیلو او د منسي د نیمې قبیلې کسان د جگړې دپاره تیار وو او
لکه څنګه چې موسی هغوی ته ویلي وو، هغوی د پاتې قوم په
مخکې پورې وتل. ١٣ شاوخوا څلوېښت زره کسان د جگړې

دپاره تيار وو او هغوی د خښتن په حضور کې هغه ډاگ ته چې اريحا ته نژدې ؤ، ورتېر شول. (۱۴) په هغه ورځ خښتن يوشع د ټولو اسراييلو په نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه درناوی کاوه، لکه څنگه چې هغوی د موسی درناوی کاوه.

(۱۵) بيا خښتن يوشع ته وويل (۱۶) چې په هغو کاهنانو باندې چې د لوظ صندوق انتقالوي، امر وکړي چې د اردن د سيند څخه راووځي. (۱۷) يوشع هماغسې وکړل (۱۸) او کله چې کاهنان د سيند غاړې ته ورسېدل، نو سمدلاسه د سيند اوبو بېرته په بهېدلو پيل وکړ او د سېلاب په شان بيا د سيند د غاړو څخه پورته شولې.

(۱۹) د لومړی مياشتې په لسمه ورځ قوم د اردن د سيند څخه تېر شو او په جلجال کې يې چې د اريحا ختيځې خواته پروت ؤ، خپمې ودرولې. (۲۰) يوشع په جلجال کې هغه دولس تېرې ودرولې چې هغوی د اردن د سيند څخه راويستلې وې. (۲۱) هغه د اسراييلو خلکو ته وويل: «په راتلونکې کې کله چې ستاسو

اولادونه ستاسو څخه پوښتنه وکړي چې دا تيرې څه معنی لري؟
②٢ تاسو به هغوی ته د هغه وخت په اړه ووايئ چې اسراييليان د اردن په سيند کې په وچه ځمکه باندې پورې وتل. ②٣ هغوی ته ووايئ چې زمونږ څښتن خدای زمونږ په خاطر د اردن د سيند اوبه وچې کړې، ترڅو مونږ ورڅخه تېر شو، لکه څنگه چې هغه زمونږ دپاره د سرې بحيرې اوبه وچې کړې وې. ②٤ هغه دا کارونه ځکه وکړل چې د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه شي چې د څښتن قدرت څومره زيات دی او تاسو به د تل دپاره د خپل څښتن خدای څخه وپره کوئ.»

① د اموريانو ټولو پاچاهانو چې د اردن د سيند په لوېديځ کې وو او د کنعانيانو ټولو پاچاهانو چې د مديترانې د بحيرې په غاړه وو، واورېدل چې څښتن د اردن سيند تر هغه وخته پورې وچ کړی ؤ، ترڅو د اسراييلو قوم د هغه څخه تېر شو. هغوی وورېدل او نور يې دا جرات نه درلود چې د اسراييلو سره مخامخ شي.

په جلال کې سنت ګیري

② په هغه وخت کې خبنتن یوشع ته وویل: «د بکری د تیرې
څخه چرې جوړې کړه او پاتې اسراییلیان سنت کړه.» ③ نو
څنگه چې خبنتن حکم کړی ؤ، یوشع هماغسې وکړل او
اسراییلیان یې په هغه ځای کې سنت کړل چې د سنت ګیري د
غونډې په نوم یاد شو. ④ نو په دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه
ټول نارینه یعنې ټول جنگي کسان چې د مصر څخه راوتلي وو، د
سفر په دوران کې په دبنته کې مړه شول. ⑤ هغه خلک چې د
مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول سنت شوي وو، خو هغه ټول
خلک چې د سفر په دوران کې په دبنته کې زېږېدلي وو، هغوی
سنت شوي نه وو. ⑥ اسراییلیانو څلوېښت کاله په دبنته کې سفر
وکړ، تر هغې چې ټول خلک یعنې د قوم ټول جنگي کسان چې د
مصر څخه راووتل مړه شول، ځکه چې د خبنتن د امر څخه یې
سرغړونه کړې وه. لکه څنگه چې خبنتن قسم خوړلی ؤ، هغوی
ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه غني او حاصلخېزه ځمکه

وویني چي د هغو د نیکونو سره یې وعده کړې وه. ⑦ د دغو خلکو زامن هېڅکله سنت شوي نه وو او دا هغه نوی نسل ؤ چي یوشع سنت کړ.

⑧ کله چي د اسراییلو ټول نارینه سنت شول، هغوی تر هغې پورې په کمپ کې پاتې شول، ترڅو چي زخمونه یې روغ شول. ⑨ څښتن یوشع ته وویل: «دا زما د قوم دپاره د شرم خبره وه چي په مصر کې دې غلامان وي، خو ما نن هغه رسوایي لپړې کړه.» نو اسراییلیانو دغه ځای د جلال په نوم یاد کړ او تراوسه پورې په دې نوم یادېږي.

⑩ کله چي اسراییلیانو په جلال کې اریحا ته نژدې په ډاگ کې خپمې ودرولې، هغوی د میاشتي د څوارلسمې ورځې په مابنام د فسحې اختر ولمانځه. ⑪ راتلونکې ورځ اول ځل ؤ چي هغوی د کنعان د محصولاتو څخه خواړه وخورل یعنې وریتي شوي غلې دانې او فطیره ډوډۍ. ⑫ د هماغې ورځې څخه د خدای له خوا د من رالپړل بند شول او د اسراییلو دپاره نور من نه

پیدا کېده. د هماغه وخت څخه هغوی هغه څه خوړل چې په
کنعان کې پیدا کېدل.

د اسراییلو له خوا د اریحا نیول

۱۳ یو وخت یوشع اریحا ته نژدې ؤ، چې ناڅاپه یې یو سړی
ولیده چې د هغه مخې ته ولاړ ؤ او په لاس کې یې توره وه.
یوشع هغه ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته زمونږ په خوا
یې که زمونږ د دښمنانو په خوا؟» ۱۴ هغه په ځواب کې وویل:
«هېڅ یو نه، زه اوس د څښتن د لښکر د قوماندان په توګه راغلی
یم.» بیا یوشع په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ویې ویل:
«صاحبه، زه ستاسو خدمتګار یم. زما څخه څه غواړئ چې ویې
کړم؟» ۱۵ د څښتن د لښکر قوماندان هغه ته وویل: «خپلې خپلې
وباسه، ځکه چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې ولاړ یې.» او یوشع
همداسې وکړل.

د اريحا راپرزېدل

① د اريحا خلکو د اسراييليانو له وېرې د ښار دروازې کلکې وټرلې او د هغه ساتنه کېدله. هېچا نه شو کولای چې ښار ته ننوځي يا د ښار څخه ووځي. ② څښتن يوشع ته وويل: «زه اريحا د هغه د پاچا او د هغه د زړورو عسکرو سره تاته تسليموم. ③ ته او ستا عسکر بايد شپږ ورځې د ورځې يوځل د ښار څخه گردچاپېره وگرځئ. ④ اووه کاهنان چې د هر يو سره سرنی وي هغوی دې د لوڼ د صندوق په مخکې روان شي. په اوومه ورځ په داسې حال کې چې کاهنان به خپل سرنی ووهي، تاسو ټول اووه ځله د ښار څخه گردچاپېره وگرځئ. ⑤ بيا دې هغوی په لوړ اواز سره سرنی ووهي. څنگه چې تاسو هغه واورئ، ټول خلک دې په لوړ اواز چيغې ووهي، نو د ښار دېوالونه به راپرېوځي. بيا به ټول لښکر مخامخ ښار ته ننوځي.» ⑥ يوشع کاهنان راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «د لوڼ صندوق واخلي او اووه تنه د سرنیو سره د هغه په مخکې حرکت وکړئ.» ⑦ بيا

هغه قوم ته حکم وکړ: «د بنار څخه گردچاپېره وگرځئ او وسله وال ساتونکي دې د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې روان وي.»

⑧ څنگه چې یوشع قوم ته وینا وکړه، هغه اووه کاهنان چې سړني یې وړل هغوی مخکې روان شول، خپل سړني یې وهل او د څښتن د لوظ صندوق د هغوی پسې و. ⑨ وسله وال ساتونکي د هغو کاهنانو په مخکې چې سړني یې وهل روان وو او شاتنی ساتونکي ډله د صندوق پسې روانه وه. په دې ټول وخت کې سړني وهل کېدل. ⑩ خو یوشع په قوم باندې امر وکړ: «چیغې مه وهی، ترڅو پورې چې زه تاسو ته امر ونه کړم تاسو به هېڅ نه وایئ.» ⑪ نو یوشع وویل چې د څښتن د لوظ صندوق دې یوځل د بنار څخه گردچاپېره وگرځوي. بیا ټول خلک بېرته کمپ ته راغلل او هلته یې شپه تېره کړه.

⑫ یوشع سهار وختي پاڅېده او کاهنانو او خپلو کسانو ته یې هماغه امر وکړ. نو هغو کاهنانو چې د لوظ د صندوق د وړلو حکم

ورته شوی و هغه په خپلو اوږو باندې کېښود. (۱۳) بیا هغوی لکه د تېرې ورځې په شان په هماغه ترتیب سره د ښار گردچاپېره وگرځېدل. لومړی هغه ساتونکي چې مخکې روان وو، بیا هغه کاهنان چې د گرځېدلو په حال کې به یې هر وخت سرنې وهل، ورپسې هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق یې وړلو او په اخره کې شاتنې ساتونکې ډله. (۱۴) نو په دوهمه ورځ هغوی بیا یوځل د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل او وروسته کمپ ته راستانه شول. هغوی شپږ ورځې دا کار وکړ.

(۱۵) په اوومه ورځ هغوی سهار وختي پاڅېدل او په همدې ډول اووه ځلې د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل. دا یوازېنې ورځ وه چې هغوی اووه ځلې داسې وکړل. (۱۶) په اووم ځل کله چې کاهنانو سرنې ووهل، یوشع په قوم باندې امر وکړ: «چيغې ووهئ! ځکه چې څښتن دا ښار تاسو ته درکړی دی! (۱۷) دا ښار او هرڅه چې په کې دي هغه باید څښتن ته د نذرانې په توګه بیخي له منځه یووړل شي. یوازې راحاب بدلمنه او د هغې کورنۍ دي ژوندي پاتې شي، ځکه چې هغې زمونږ جاسوسان پټ کړي وو.

١٨ خو تاسو بايد هېڅ شى چې له منځه وړل كيږي وانځلى، كه تاسو يې واځلى، نو د اسراييلو په كمپ باندې به مصيبت او تباهي راولي. ١٩ ټول سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپني شيان په ځانگړې توگه د څښتن دي او د هغه په خزانه كې بايد كېښودل شي.»

٢٠ نو كاهنانو سړني ووهل. څنگه چې قوم د سړنيو غږ واورېده، هغوى په لوړ اواز چيغې ووهلې او ناڅاپه د اريحا د ښار دېوالونه راوړلېدل. نو بيا ټول لښكر نېغ په نېغه غونډى ته وروخت. هغوى ښار ته ننوتل او هغه يې ونيوه. ٢١ هغوى په خپلو تورو باندې په ښار كې ټول خلك يعنې سړي، ښځې، ځوان او زور ټول ووژل. همدارنگه هغوى غويان، پسونه او خره هم ووژل.

٢٢ نو بيا يوشع هغو دوو كسانو ته چې جاسوسي يې كړي وه وويل: «تاسو د هغې بدلمنې كور ته ورننوځئ او لكه څنگه چې مو د هغې سره وعده كړې وه، هغه او د هغې كورنى راوباسئ.»

۲۳) نو هغوی لارل او راحاب یې د هغې د مور او پلار، ورونو او د هغې د ټولې کورنۍ سره راوویستل. هغوی د راحاب ټوله کورنۍ یو خوندي ځای ته چې د اسراییلو کمپ ته نژدې ؤ یووړله. ۲۴) بیا د اسراییلو لښکرو ټول ښار د هرڅه سره وسوځاوه، خو هغوی سپین زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شیان د خښتن د کور په خزانه کې کېښودل. ۲۵) خو یوشع د راحاب بدلمنې او د هغې د کورنۍ او ټولو خپلوانو ژوند وژغوره، ځکه چې هغې هغه جاسوسان پټ کړي وو چې یوشع اریحا ته لېرلي وو. (د هغې اولاده تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې اوسېږي.)

۲۶) کله چې اریحا ورانه شوه، نو یوشع په کلکه خبرداری ورکړ: «هرڅوک چې د اریحا د ښار د بیا ودانولو هڅه وکړي، خښتن به په هغه باندې لعنت ووايي:

هرڅوک چې کېږدي بنیاد د هغه

نو له لاسه وربه کړي خپل مشر زوی

هرڅوک چې جوړې کړي د هغه دروازي

نو له لاسه ور به کړي خپل کشر زوی»

②۷ نو څښتن د يوشع سره مل و او د هغه شهرت په ټول هېواد کې خپور شو.

د عخان گناه

① څښتن اسراييلو ته حکم کړی و چې د اريحا څخه هېڅ داسې شی چې بايد له منځه وړل شوی وای وانخيستل شي، خو د هغه څخه سرغړونه وشوه. يو سړی چې عخان نومېده د دې حکم څخه يې سرغړونه وکړه، نو څښتن په اسراييلو باندې سخت په قهر شو. (عخان د کرمي زوی، د زبدي لمسی او د زارح د طايفې څخه و، دا د يهودا د قبيلې يوه برخه وه.)

② يوشع د اريحا څخه د عای بنار ته يو څو کسان ولېږل

چې لار شي او هغه خاوره وگوري. عای بیت آون ته نژدې او د
بیت بیل په ختیځ کې ؤ. کله چې هغوی دا کار وکړ، ③ هغوی
بېرته راغلل او یوشع ته یې خبر ورکړ: «دا لازمه نه ده چې ټول
لنبر په عای باندي حمله وکړي. یوازي دوه یا درې زره کسان
ولېره. ټول لنبر د جنگ دپاره هلته مه لېره، ځکه چې هغه لوی
بنار نه دی.» ④ نو نژدې درې زره اسرائیلیانو په هغوی باندي
حمله وکړه، خو په شا تگ ته مجبور شول. ⑤ د عای جنگیالیو
هغوی د بنار د دروازي څخه د تیرو تر کانونو پورې تعقیب کړل
او د غونډۍ څخه د بنکته کېدلو په وخت کې یې د هغوی څخه
نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بیا اسرائیلیانو خپل جرات له لاسه
ورکړ او ووپرېدل.

⑥ یوشع او د اسرائیلو مشرانو د ډېره غمه خپل کالي وشکول،
په خپلو سرونو باندي یې خاورې باد کړې او تر لمرپرېواته پورې
د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکه باندي پرمخې
پرېوتل. ⑦ یوشع وویل: «ای څښتن تعالی! تا ولې د اردن د سیند
څخه راپورې ویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ اموریانو ته په لاس

ورکړې چې له منځه مو یوسي؟ ولې مونږ د اردن د سیند په بله غاړه باندي پاتې نه شو؟ ⑧ ای خښتنه، اوس چې اسراییلیان د دښمن څخه په شا شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه ووايم. ⑨ کنعانیان او د هېواد نور خلک به د دې څخه خبر شي. هغوی به مونږ کلابند کړي او زمونږ نوم به د ځمکې د مخ څخه ورک کړي! بیا به ته د خپل عزت د ساتلو دپاره څه وکړي؟»

⑩ خښتن یوشع ته وویل: «پاخږه! ولې داسې پرمخې پروت یې؟ ⑪ د اسراییلو خلکو گناه کړې ده! هغوی زما هغه تړون مات کړی دی چې ما په هغوی باندي حکم کړی ؤ چې عمل ورباندي وکړي. هغوی د هغو شیانو څخه چې باید له منځه وړل شوي وای ځینې شیان وړي دي. هغه یې غلا کړل، د خپلو شیانو سره یې کېښودل او د هغو په هکله یې دروغ وویل. ⑫ له همدې امله اسراییلیان د خپلو دښمنانو په وړاندي نه شي ودرېدلی. هغوی ځکه د خپلو دښمنانو څخه په شا کېږي او تنبتي چې هغوی خپله په تباهی باندي محکوم شوي دي! زه به تر هغې پورې نور د هغوی سره نه اوسم، ترڅو هغه شیان له منځه یونسي چې د هغو د

له منځه وړلو حکم ورباندې شوی دی. (۱۳) لار شه، خپل قوم پاک کړه او هغوی تیار کړه چې زما حضور ته راشي. هغوی ته ووايه چې سبا تیار شي، ځکه چې زه د اسراييلو څښتن خدای داسې وایم: «ای د اسراييلو خلکو، ستاسو سره یو څه شیان شته چې ما د هغو د له منځه وړلو حکم ورباندې کړی دی! تاسو تر هغه وخته پورې د خپلو دښمنانو په وړاندې نه شی ودرېدلی، ترڅو دا شیان د ځان نه لېرې نه کړئ!» (۱۴) سبا سهار ټول سره راټول شی. تاسو به قبيله په قبيله رامخکې شی او څښتن به وښايي چې کومه قبيله گناهکاره ده. بیا به د هماغې قبيلې طایفې مخکې راشي او څښتن به وښايي چې کومه طایفه گناهکاره ده. بیا دې د هماغې طایفې کورنۍ راشي او څښتن به گناهکاره کورنۍ په گوته کړي. په اخره کې دې د هماغې کورنۍ کسان راشي. (۱۵) د چا سره چې هغه شیان پیدا شي چې باید له منځه وړل شوي وای، نو هغه کس باید د خپلې کورنۍ سره ووژل شي، د هغوی مړي دې وسوځول شي او مال او جايداد يې په اور کې وغورځول شي، ځکه چې هغه زما تړون مات کړی دی او اسراييليان يې سخت شرمولي دي.»

١٦ يوشع سهار وختي پاڅېده او هره قبيله يې د څښتن حضور ته راوستله، چرته چې څښتن ونبودله چې د يهودا قبيله گناهكاره وه. ١٧ بيا يوشع د يهودا طايفې راوستلې او څښتن ونبودله چې د زارح طايفه گناهكاره وه. هغه د زارح د طايفې يوه يوه كورنۍ راوستله او څښتن ونبودله چې د زبدي كورنۍ گناهكاره وه. ١٨ په اخره كې يوشع د زبدي د كورنۍ يو يو كس رامخته كړ او څښتن ونبودل چې عخان گناهكار ؤ. ١٩ يوشع عخان ته وويل: «زما زويه، د اسراييلو د څښتن خدای په مخكې رښتيا ووايه او اقرار وكړه. اوس ماته ووايه چې تا څه كړي دي. زما څخه د دې خبرې د پټولو هڅه مه كوه.»

٢٠ عخان په ځواب كې وويل: «دا رښتيا دي! ما د اسراييلو د څښتن خدای په وړاندې گناه كړې ده او دا هغه څه دي چې ما كړي دي. ٢١ د هغو شيانو په منځ كې چې مونږ ونيول ما يوه بنايسته بابلی چپنه، دوه كيلوگرامه سپين زر او د سرو زرو سيخ چې وزن يې نيم كيلوگرام ؤ وليدل، هغه زما ډېر خوښ شول او ما واخيستل. تاسو به هغه زما د خپمې په منځ كې پيدا كړئ، هغه

هلته بنخ دي او د ټولو لاندې سپين زر دي.»

٢٢ نو يوشع يو څو كسان ولېږل. هغوى خپمې ته منډه كړه او ويې ليدل چې هغه شيان په رښتيا هلته بنخ وو او د هغو لاندې سپين زر وو. ٢٣ هغوى دا شيان د خپمې څخه راوويستل، يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې وروړل او د څښتن په حضور كې يې كېښودل. ٢٤ بيا يوشع د اسراييلو د ټول قوم سره عخان، سپين زر، چپنه، د سرو زرو سيخ، د هغه زامن او لورگانې، پادې، خره او پسونه، د هغه خپمه او هرڅه يې چې درلودل د «مصيبت درې» ته يووړل. ٢٥ يوشع عخان ته وويل: «تا ولې په مونږ باندې داسې مصيبت راوست؟ اوس به څښتن په تا باندې مصيبت راولي!» بيا ټول قوم عخان او د هغه كورنۍ په مرگ باندې سنگساره كړه. بيا يې د هغوى مړي د عخان د مال او جايداد سره يوځاى وسوځول. ٢٦ په هغوى باندې يې د تيږو يوه لويه ډېرى جوړه كړه چې تر نن ورځې پورې هلته پاتې ده. بيا د څښتن سخت قهر سوړ شو. له دې امله دا ځاى له هغه وخته راهيسې د مصيبت د درې په نوم يادېږي.

د عای نیول او له منځه وړل

① خښتن یوشع ته وویل: «مه وپرېره او مه بې زړه کېږه. ټول لښکر د ځان سره واخله او عای ته لاړ شه. زه به تا د عای په پاچا، د هغه په خلکو او ښار باندې بریالی کړم او د هغه خاوره به ستا شي. ② ته به د عای او د هغه د پاچا سره داسې کار وکړې لکه څنگه چې دې د اریحا او د هغه ځای د پاچا سره وکړ. خو دا ځل تاسو کولای شئ چې د هغوی مالونه او څاروي د خپلو ځانونو دپاره وساتئ. تیار اوسئ چې په ناڅاپي توګه د شاهه خوا په ښار باندې حمله وکړئ.»

③ نو یوشع د خپلو ټولو عسکرو سره تیار شو چې په عای باندې حمله وکړي. هغه د خپلو لښکرو څخه دېرش زره ډېر ښه کسان غوره کړل او په شپه کې یې د دې حکمونو سره ولېږل: «د ښار بل اړخ ته پټ شئ، خو د هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې دپاره تیار اوسئ. ⑤ زه او پاتې کسان به ښار ته نژدې ورشو. کله چې د عای خلک د مخکې ځل په شان راووځي او په مونږ

باندې حمله وکړي، نو مونږ به وتښتو. ⑥ هغوی به تر هغې پورې
زمونږ پسې شي، ترڅو مونږ هغوی وغولوو چې د ښار څخه لېرې
شي، ځکه چې هغوی به فکر وکړي چې مونږ د مخکې په شان د
هغوی څخه تښتو. ⑦ بیا به تاسو د هغه پټ ځای څخه راووځئ
او ښار به ونیسئ. زموږ څښتن خدای به هغه ښار تاسو ته
درکړي. ⑧ لکه څنګه چې څښتن حکم کړی دی د ښار د نیولو
څخه وروسته هغه ته اور ورواچوئ. د دې امرونو څخه په کلکه
اطاعت وکړئ.» ⑨ نو یوشع هغوی رخصت کړل او هغوی خپل د
پټېدلو ځای ته لاړل یعنې د عای لوېدیځ خواته چې د بیت ییل او
عای ترمنځ ؤ او هلته یې انتظار کاوه. خو یوشع شپه په کمپ کې
تېره کړه.

⑩ سبا ته سهار وختي یوشع پاڅېده او عسکر یې سره راټول
کړل. بیا هغه او د اسراییلو مشرانو تر عای پورې د هغوی
لارښوونه وکړه. ⑪ هغه د ټولو عسکرو سره د ښار د اصلي
دروازې خواته لاړ او په شمال کې یې خپمې ودرولې. د هغوی او
عای ترمنځ یوه دره وه. ⑫ هغه نژدې پنځه زره کسان بوتلل چې

د بنار په لوېديځ کې د عای او بیت ییل ترمنځ کمین ونیسي. (۱۳) عسکر د جگړې دپاره تیار کړای شول. اصلي کمپ د بنار په شمال کې ؤ او پاتې کسان په لوېديځ کې وو. یوشع شپه په دره کې تېره کړه. (۱۴) کله چې د عای پاچا د یوشع کسان ولیدل، نو هغه زر لاس په کار شو. هغه د خپلو ټولو کسانو سره د اردن د درې خواته روان شو چې هلته د اسرایلیانو سره وجنگېږي، خو هغه نه پوهېده چې د شاله خوا به ورباندې حمله وشي. (۱۵) یوشع د خپلو کسانو سره داسې ونبودله چې گوندې هغوی په شا شول او د دښتې خواته وتښتېدل. (۱۶) د بنار په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې په اسرایلیانو پسې روان شي. څنگه چې د عای خلک په هغوی پسې لاړل، نو اسرایلیانو هغوی وغولول او د بنار څخه یې لېرې کړل. (۱۷) په عای یا بیت ییل کې چې هرڅوک ؤ هغه ټول په اسرایلیانو پسې روان شول. هلته هېڅوک پاتې نه شو چې د بنار څخه دفاع وکړي او د بنار دروازې خلاصې پاتې شوي.

(۱۸) بیا څښتن یوشع ته وویل: «خپله نېزه د عای خواته ونیسه، ځکه چې هغه تاته درکوم.» نو څنگه چې یوشع ته ویل شوي وو

هغه هماغسي وکړل (۱۹) او څنگه چې هغه خپله نېزه پورته کړه،
 کوم کسان چې پټ وو هغوی زر د خپلو ځایونو څخه پاڅېدل،
 ښار ته په منډه ورننوتل او هغه يې ونيوه. هغوی سمدلاسه ښار ته
 اور واچاوه. (۲۰-۲۱) کله چې د عای کسانو شاته وکتل، نو ويې وليدل
 چې د هغوی د ښار څخه اسمان ته لوگی پورته کېږي. يوشع او د
 هغه کسانو هم لوگی وليده او هغوی پوه شول چې نورو اسراييلي
 عسکرو ښار نيولی دی او اور يې ورته اچولی دی. نو داسې ځای
 نه ؤ چې د عای کسان ورته د خوندي پاتې کېدلو دپاره
 وروتنېږي. نو يوشع او د هغه کسان راوگرځېدل او د هغوی په
 وژلو يې پيل وکړ. (۲۲) نو هغه اسراييليان چې په ښار کې وو په
 جگړه کې د برخې اخيستلو دپاره رانېکته شول. نو د عای خلکو
 وليدل چې اسراييليانو هغوی بيخي کلاندي کړي دي او هغوی ټول
 ووژل شول. هېڅوک ونه تنبته او نه څوک ژوندي پاتې شو، (۲۳)
 پرته د عای د پاچا څخه. هغه ژوندي ونيول شو او يوشع ته
 راوړل شو.

(۲۴) کله چې اسراييليانو هغه ټول خلک چې په دښته کې وو او

هلهته يې هغوی تعقيب کړي وو، ووژل، نو بيا ټول اسراييليان د
 عای بنار ته ورغلل او د هغه حای ټول خلک يې ووژل. (٢٥-٢٦)

يوشع خپله نېزه د عای خواته ونيوله او تر هغه وخته پورې يې
 کنبېنبودله، ترڅو د هغه حای ټول کسان قتل کړای شول. په هغه
 ورځ د عای ټول نفوس چې دولس زره کسان وو، له منځه يووړل
 شول. (٢٧) لکه څنگه چې څښتن يوشع ته ويلي وو، هغوی هغه
 څاروي او مالونه چې په بنار کې يې نيولي وو د خپلو خانونو
 دپاره وساتل. (٢٨) نو يوشع عای وسوځاوه او په کنډواله يې بدل
 کړ. هغه حای تر نن ورځې پورې هماغسې پاتې دی. (٢٩) هغه د
 عای پاچا په يوې ونې کې ځوړند کړ او د هغه مړی يې تر
 ماښامه پورې هلته پرېښود. د لمر پر پواته په وخت کې يوشع حکم
 وکړ چې هغه مړی دې لېرې کړای شي او د بنار د دروازې په
 خوله کې دې وغورځول شي. هغوی هغه د تيرو په لوی انبار کې
 پټ کړ چې تر نن ورځې پورې هلته دی.

د عيال په غره کې د موسی د شريعت لوستل

٣٠) بيا يوشع د عيبال په غره باندي د اسراييلو د خښتن خدای
 دپاره د قرباني حای جوړ کړ. ٣١) هغه يې د هغه حکم سره سم
 جوړ کړ چې د خښتن خدمتگار موسی اسراييليانو ته کړی ؤ، لکه
 خنګه چې د موسی په شریعت کې ویل شوي وو: «د قرباني حای
 دې د هغو تیرو څخه جوړ شي چې هغه د اوسپنې د سامان الاتو
 په وسیله پرې کړل شوي نه وي.» په هغه باندي هغوی خښتن ته
 سوځېدونکې قرباني او همدارنګه خپلې د سلامتی نذرانې وړاندي
 کړې. ٣٢) يوشع هلته د اسراييليانو په مخکې په تیرو باندي د
 موسی د شریعت یو نقل ولیکه. ٣٣) اسراييليان د خپلو مشرانو،
 مامورینو، قاضیانو او هغو پرديو خلکو سره چې د هغوی په منځ
 کې اوسېدل، د خښتن د لوظ د صندوق دواړو اړخونو ته ودرېدل
 او هغو لاروي کاهنانو ته مخامخ وو چې صندوق يې وړلو. نیم قوم
 داسې ولاړ ؤ چې شا يې د جرزیم غره ته وه او نیمایي نورو خپله
 شا د عيبال غره ته اړولې وه. موسی حکم کړی ؤ چې هغوی دې
 په همدې ترتیب سره ودرېږي او برکت دې اعلان شي. ٣٤) بيا
 يوشع د موسی د شریعت د کتاب څخه برکتونه او لعنتونه په لور

اواز سره ولوستل. ٣٥ يوشع د اسراييلو ټولې غونډې ته چې په هغوی کې بنځې او ماشومان او هغه پردې خلک چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، شامل وو د موسی ټول حکمونه ولوستل.

د جبعونيانو له خوا د يوشع غولول

١ د اسراييلو د برياليتوبونو څخه هغه ټول پاچاهان خبر شول چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وو، يعنې کوم چې په غرنۍ سيمه، د غرونو په لوبديځو لمنو او د مديترانې د بحيرې د غاړې څخه شمال خواته تر لبنان پورې اوسېدل. دا د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او ييوسيانو پاچاهان وو. ٢ هغوی ټول سره راټول شول او د يوشع او اسراييليانو په وړاندې د جنگ دپاره يې خپل قوتونه سره يو کړل.

٣ خو د جبعون خلکو چې حويان وو، واورېدل چې يوشع په اريحا او عای باندې څه کړي وو ٤ او هغوی د يوشع د غولولو پرېکړه وکړه. هغوی لارل او يو څه خواړه يې راواخيستل

او په زړو بوجيو او گنډل شويو د شرابو مشكونه يې په خپلو خړو
 بار كړل. ⑤ هغو خلكو زړې او گنډل شوې خپلې او زاړه كالي
 واغوستل. كومه ډوډۍ چې هغوى د ځان سره اخيستې وه هغه
 وچه او چنپاسكو وهلې وه. ⑥ بيا هغوى يوشع ته هغه كمپ ته
 ورغلل چې په جلدجال كې ؤ او هغه او اسراييليانو ته يې وويل:
 «مونږ د يو لږې هېواد څخه راغلي يو، ستاسو څخه غواړو چې
 زمونږ سره د سولې تړون وكړئ.» ⑦ خو اسراييليانو وويل:
 «مونږ څنگه پوه شو چې تاسو زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ كه
 چېرې نژدې اوسېږئ، نو بيا مونږ نه شو كولاى چې ستاسو سره
 تړون وكړو.» ⑧ هغوى يوشع ته وويل: «مونږ ستا غلامان يو.»
 يوشع پوښتنه وكړه: «تاسو څوك يئ او د كوم ځاى څخه راغلي
 يئ؟» ⑨ هغوى په ځواب كې وويل: «بناغليه، مونږ د يو ډېر
 لږې هېواد څخه راغلي يو، ځكه چې مونږ ستاسو د څښتن
 خداى د شهرت په اړه اورېدلي دي. مونږ د هغو ټولو كارونو څخه
 خبر يو چې هغه په مصر كې كړي دي ⑩ او هرڅه چې هغه د
 اردن د سيند په ختيځ كې د اموريانو په دوو پاچاهانو باندې وكړل

يعني د حشبون په پاچا سيحون او د باشان په پاچا عوج چې په
 عشتاروت کې اوسېده. (۱۱) زمونږ مشرانو او هغو ټولو خلکو چې
 زمونږ په هېواد کې اوسېږي مونږ ته وويل چې د خپل سفر دپاره
 له حان سره د خوړلو او خښلو دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د
 اسراييليانو سره ووينو او ورته ووايو چې مونږ ستاسو غلامان يو،
 زمونږ سره يو تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ ډوډۍ ته وگورئ. کله چې
 مونږ د کور څخه راروان شو هغه توده وه. خو اوس وگورئ! هغه
 وچه شوې او چنپاسکو وهلې ده. (۱۳) کله چې مونږ د شرابو دا
 مشکونه ډک کړل، هغه نوي وو. خو وگورئ! هغه شلېدلې دي. د
 دې اوږد سفر له امله زمونږ کالي او خپلۍ زړې شوې دي.» (۱۴)
 اسراييليانو د هغوی يو څه ډوډۍ قبوله کړه، خو په دې هکله يې
 د خښتن سره مشوره ونه کړه. (۱۵) يوشع د جبعون د خلکو سره د
 دوستۍ تړون وکړ او هغوی يې ژوندي پرېښودل. د اسراييلو
 مشرانو قسم وخور چې په دې تړون باندې به عمل کوي.

(۱۶) د جبعونيانو سره د تړون د کولو څخه درې ورځې وروسته
 اسراييليانو واورېدل چې دا گاونډيان دي او د هغوی سره نژدې

اوسپيري. (۱۷) نو اسراييليان روان شول او په درېمه ورځ هغو
 بنارونو ته ورسېدل چې دا خلک په کې اوسېدل يعني جبعون،
 کفيره، بيروت او قریت يعاريم ته. (۱۸) خو اسراييليانو نه شو کولای
 چې هغوی ووژني، ځکه چې د هغوی مشرانو د جبعونيانو سره د
 اسراييلو د څښتن خدای په نوم قسم خوړلی ؤ. ټول قوم د مشرانو
 څخه گيله وکړه، (۱۹) خو هغوی په ځواب کې وويل: «مونږ د
 هغوی سره د اسراييلو د څښتن خدای په نوم قسم خوړلی دی.
 اوس هغوی ته زيان نه شو رسولی. (۲۰) مونږ بايد د خپلې وعدي
 په خاطر هغوی ژوندي پرېږدو. که داسې ونه کړو، نو خدای به
 مونږ ته سزا راکړي. (۲۱) هغوی ژوندي پرېږدئ، خو هغوی بايد
 زمونږ دپاره لرگي مات کړي او اوبه راوړي.» دا د مشرانو وړاندیز
 ؤ.

(۲۲) بيا يوشع د جبعون خلک راوغوښتل او هغوی ته يې
 وويل: «تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې مو وويل چې مونږ د
 لېرې ځای څخه يو، حال دا چې زمونږ سره نژدې اوسېږئ؟» (۲۳)
 په دې خاطر چې تاسو داسې کار وکړ، نو اوس په تاسو باندي

لعنت ویل شوی دی. ستاسو خلک به تل ترتله غلامان وي او زما
د خدای کور ته به لرگي ماتوي او اوبه به راوړي.» (۲۴) هغوی په
خواب کې وویل: «بناغلیه، مونږ خبر شو چې دا رښتیا وه چې
ستا څښتن خدای خپل خدمتگار موسی ته حکم کړی و چې تاته
به دا ټوله ځمکه درکړي او کوم خلک چې په کې اوسېږي هغوی
به ستا له مخې څخه ورک کړي. نو مونږ ځکه داسې کار وکړ چې
ستاسو څخه سخت وپرېدلو چې مونږ به ووژنئ.» (۲۵) اوس مونږ
ستا په لاس کې یو. هرڅه چې تاته ښه او مناسب ښکاري زمونږ
سره یې وکړه.» (۲۶) نو یوشع هغوی د اسرایلیانو څخه وژغورل او
هغوی جبعونیان ونه وژل. (۲۷) خو په هماغه ورځ یوشع هغوی
غلامان کړل چې د اسرایلو خلکو او د څښتن د قربانی ځای
دپاره لرگي مات کړي او اوبه ورته راوړي. تر نن ورځې پورې
هغوی په هغه ځای کې چې څښتن د خپل عبادت دپاره غوره
کړی دی همدا کار کوي.

د اموریانو ماتې

① د اورشليم پاچا ادوني صدق واورېدل چې يوشع عاى
 نيولى دى او هغه يې بيخي له منځه وړى او د هغه خاى پاچا يې
 وژلى دى لکه څنگه چې هغه د اريحا او د هغه خاى د پاچا سره
 همداسې کړي وو. هغه دا هم واورېدل چې د جبعون خلکو د
 اسراييلو سره د سولې تړون کړى دى او د هغوى په منځ کې
 اوسېږي. ② د اورشليم خلک ډېر وپرېدل، ځکه چې جبعون د
 شاهي ښارونو په شان يو ډېر لوى ښار ؤ. دا ښار د عاى څخه
 لوى ؤ او ټول خلک يې ښه جنگيالي وو. ③ نو ادوني صدق د
 حبرون پاچا هوهام، د يرموت پاچا فرآم، د لاخيش پاچا يافيع او
 د عجلون پاچا دبیر ته دا لاندېنى پيغام ولېږه: ④ «راشئ او زما
 سره مرسته وکړئ چې په جبعون باندې حمله وکړو، ځکه چې د
 هغه خاى خلکو د يوشع او اسراييليانو سره د سولې تړون کړى
 دى.» ⑤ د اموريانو دغو پنځو پاچاهانو يعنې د اورشليم پاچا، د
 حبرون پاچا، د يرموت پاچا، د لاخيش پاچا او د عجلون پاچا
 خپل ځواکونه سره يوځاى کړل. هغوى جبعون کلابند کړ او په
 هغه باندې يې حمله وکړه.

⑥ جبعونيانو يوشع ته هغه کمپ ته چې په جلجال کې و دا پيغام ولېږه: «د خپلو خدمتگارانو څخه لاس مه اخله. همداوس راشه او زمونږ سره مرسته وکړه او مونږ وژغوره! ځکه چې د غرنۍ سيمې د اموريانو ټولو پاچاهانو زمونږ په ضد ځواکونه سره يوځای کړي دي او په مونږ باندې يې حمله کړې ده.»

⑦ نو يوشع د خپل ټول لښکر سره چې د هغه تر ټولو ښه جنگيالي په کې شامل وو د جلجال څخه روان شو. ⑧ څښتن يوشع ته وويل: «د هغوی څخه مه وپرېږه. هغوی به تاته په لاس درکړم. د هغوی څخه به يو تن هم ونه شي کولای چې ستا په وړاندې ودرېږي.» ⑨ يوشع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال څخه د جبعون پورې مزل وکړ او په اموريانو باندې يې ناڅاپي حمله وکړه. ⑩ څښتن اموريان د اسراييليانو په ليدلو سره ووپرول. اسراييليانو هغوی په جبعون کې ووژل او پاتې يې په بيت حورون کې د غره د غاښي په ښکتنۍ لاره تعقيب کړل. هغوی تر هغه وخته پورې په اموريانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړ، ترڅو د عزيزه او مقيده ښارونو ته ورسېدل. ⑪ کله چې اموريان

د اسراييلو د لښکرو څخه ښکته د غاښي په لاره باندې تښتېدل،
څښتن په هغوی باندې تر عزيقه پورې غټې غټې بړۍ واورولې. د
هغو خلکو شمېر چې په بړيو مړه شول د هغو خلکو څخه زيات
وو چې د اسراييليانو له خوا ووژل شول.

⑫ په هغه ورځ چې څښتن اسراييليانو ته په اموريانو باندې
بري ورکړ، يوشع څښتن ته دعا وکړه. هغه د اسراييليانو په مخکې
وويل:

ای لمره، ودرېره د جبعون په سر باندې

ای سپوږمۍ، ودرېره د ايالون په دره باندې

⑬ نو لمر او سپوږمۍ تر هغه وخته پورې ودرېدل، ترڅو چې قوم
په خپلو دښمنانو باندې بري وموند.

دا پېښه د ياشر په کتاب کې ليکل شوې ده. لمر د اسمان په
منځ کې ودرېده او ټوله ورځ ونه لوېد. ⑭ داسې ورځ هېڅکله نه

ده راغلي او نه به راشي چې خدای لمر او سپوږمۍ د يو انسان د دعا په خاطر ودروي. څښتن په رښتيا سره د اسراييلو په خاطر جنگېده!

①۵ د جگړې څخه وروسته يوشع او د هغه لښکر بېرته خپل کمپ ته جلجال ته ستانه شول.

د پنځو اموريایي پاچاهانو وژل کېدل

①۶ د جگړې په وخت کې هغه پنځه اموريایي پاچاهان تښتېدلي وو او ځانونه يې په مقیده کې په سمخه کې پټ کړي وو. ①۷ يو چا هغوی پیدا کړل او يوشع خبر شو چې هغوی د مقیدې په سمخه کې پټ شوي وو. ①۸ يوشع خپلو کسانو ته وويل: «د سمخې خولې ته يو څو غټې تيرې ورغړوئ او هلته يو څو ساتونکي ودروئ، ①۹ خو تاسو په خپله هلته مه پاتې کېږئ. د دښمن پسې شئ او د شاهه خوا ورباندې حمله وکړئ. هغوی مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورورسېږي! ځکه چې زمونږ څښتن

خدای مونږ په هغوی باندې بریالی کړي یو.» (۲۰) نو یوشع او اسراییلیانو د دښمن عسکر نژدې ټول له منځه یووړل. خو یوازې یو څو کسان چې پاتې شوي وو هغوی خپلو دېوال لرونکو ښارونو ته ورورسېدل. (۲۱) بیا ټول لښکر یوشع ته هغه کمپ ته چې په مقیده کې ؤ روغ راستون شو. له دې وروسته هېچا جرات نه شو کولای چې د اسراییلیانو په هکله کومه بده خبره وکړي.

(۲۲) بیا یوشع وویل: «د سمخې خوله خلاصه کړئ او هغه پنځه پاچاهان ماته راوباسئ.» (۲۳) نو هغوی هغه پنځه پاچاهان یعنې د اورشلیم، حبرون، یرموت، لاکیش او د عجلون پاچاهان د سمخې څخه راوویستل. (۲۴) کله چې هغوی دا پاچاهان یوشع ته راوستل، هغه د اسراییلو ټول خلک راوغوښتل او د لښکرو قوماندانانو ته یې چې د هغه سره راغلي وو امر وکړ چې راشي او د دې پاچاهانو په ورمېرونو باندې خپلې پښې کېږدي. نو هغوی همداسې وکړل. (۲۵) بیا یوشع خپلو قوماندانانو ته وویل: «مه وپرېږئ او زړونه مه بایلی. قوي او زړور اوسئ، ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې چې تاسو ورسره جنگ کوئ،

همداسې کار وکړي.» (٢٦) بيا يوشع هغه پنځه پاچاهان ووژل او هغوی يې په پنځو ونو کې ځورند کړل او د هغوی مړي تر ماښامه پورې هلته پاتې شول. (٢٧) د لمر پر پواته په وخت کې يوشع امر وکړ او هغوی د هغو پاچاهانو مړي د ونو څخه رابښکته کړل او په هغه سمخه کې يې وغورځول چې هغوی مخکې په کې پټ شوي وو. هغوی د سمخې په خوله کې لويې لويې تيرې کېښودلې او هغه تر نن ورځې پورې هلته دي.

(٢٨) په هماغه ورځ يوشع د مقيده په ښار باندې حمله وکړه او هغه يې ونيوه او د هغه پاچا يې وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک ووژل. هېڅوک يې ژوندی پرېښود. هغه د مقيده د پاچا سره هماغه شان چلند وکړ لکه څنگه چې هغه د اريحا د پاچا سره کړی و.

د يوشع له خوا د اموريانو د نورو سيمو نيول

(٢٩) وروسته له هغې يوشع او د هغه ټول لښکر له مقيده څخه

لبنه ته لارل او په هغه حای باندې یې حمله وکړه. (۳۰) څښتن اسرایلیان په دې ښار او د هغه په پاچا باندې هم بریالي کړل. هغوی هېڅوک ژوندی پرېښود او د ښار ټول خلک یې ووژل. لکه څنګه چې هغوی د اریحا پاچا وژلی ؤ هماغه شان هغوی د لبنه پاچا هم وواژه.

(۳۱) له هغې وروسته یوشع او د هغه لښکر د لبنه څخه لاخیش ته لارل، هغه یې کلابند کړ او حمله یې ورباندې وکړه. (۳۲) د جګړې په دوهمه ورځ څښتن اسرایلیان په لاخیش باندې بریالي کړل. هغوی د ښار ټول خلک د لبنه د خلکو په شان ووژل.

(۳۳) هورام د جازر پاچا د لاخیش سره د مرستې دپاره راغی، خو یوشع هغه او د هغه لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی یو کس یې هم ژوندی پرېښود.

(۳۴) بیا یوشع او د هغه لښکر د لاخیش څخه عجلون ته لارل، هغه یې کلابند کړ او حمله یې ورباندې وکړه. (۳۵) هغوی په هماغه

ورخ دا بنار ونيوه او د لاختش په شان يې د هغه خای ټول
خلک ووژل.

٣٦ له هغې وروسته هغوی د عجلون څخه د غونډيو له لارې
حبرون ته وروختل او په هغه باندې يې حمله وکړه. ٣٧ هغوی
هغه بنار او د هغه شاوخوا کلي ونيول، بيا يې ټول خلک ووژل
چې په هغو کې پاچا هم شامل ؤ. لکه څنگه چې هغوی عجلون
له منځه وړی ؤ هماغه شان يې حبرون هم بيخي له منځه يووړ.

٣٨ بيا يوشع د خپل لښکر سره راوگرځېد او په دبیر باندې يې
حمله وکړه. ٣٩ هغوی بنار، د هغه پاچا او شاوخوا ټول کلي
ونيول. د هغه خای ټول خلک يې بيخي له منځه يووړل. هغوی د
دبیر او د هغه خای د پاچا سره هماغه شان کار وکړ لکه څنگه
يې چې د حبرون د بنار او د لښه د بنار او پاچا سره کړی ؤ.

٤٠ يوشع ټوله خاوره فتح کړه. هغه د غرنۍ سيمې، د غرونو د
ختيځو لمنو، د غرونو د لوېديځو لمنو او د کنعان د جنوبي سيمې

پاچاهانو ته ماتي ورکړه. هغه هېڅوک ژوندی پرېښود، ټول ووژل شول. دا هغه څه وو چې د اسراييلو څښتن خدای د هغو حکم کړی و. (٤١) یوشع دا خاوره د قادش برنیع څخه تر غزې او د جوشن د ټولې سیمې څخه تر جبعون پورې فتح کړه. (٤٢) یوشع په یوې لښکر کې سره په دې ټولو پاچاهانو او د هغوی په سیمو باندې فتح تر لاسه کړه، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای د اسراييلو دپاره جگړه کوله. (٤٣) بیا یوشع د خپل لښکر سره په جلجال کې خپل کمپ ته راستون شو.

د کنعان د شمال د پاچاهانو ماتي

(١) کله چې د اسراييلو د برياليتوب خبر د حاصور پاچا يابین ته ورسېده، هغه د مادون پاچا يوباب او د شمرون او اخشاف پاچاهانو (٢) او هغو پاچاهانو ته پيغام ولېږه چې د شمال په غرنۍ سيمه کې، د اردن په دره کې، د جليل د بحيرې په جنوب کې، د غرونو په لمنو کې او دور ته نژدې په غونډيو باندې اوسېدل. (٣)

همدارنگه هغه د کنعانیانو پاچاهانو ته چې د اردن د سیند په دواړو خواوو کې اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو، فرزیانو او یبوسیانو پاچاهانو ته چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او د هغو حویانو پاچاهانو ته هم پیغام ورولېږه چې د حرمون د غره په لمنو کې د مصف په خاوره کې اوسېدل. ④ هغوی د خپلو ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو لوی لښکر ؤ او د بحیرې د شگو په شان ډېر وو. هغوی ډېر زیات اسونه او جنګي گاډۍ هم درلودلې. ⑤ دا ټول پاچاهان سره راټول شول او د میروم د خوږ سره یې کمپ جوړ کړ. هلته هغوی خپل ځواکونه سره یوځای کړل چې د اسراییلو په وړاندې وجنګېږي.

⑥ خښتن یوشع ته وویل: «د هغوی څخه مه وپرېږه، ځکه چې زه خښتن به هغوی ټول ووژنم. سبا دا وخت به هغوی ټول مړه وي. له جګړې څخه وروسته د هغوی اسونه ګوډ کړئ او جنګي گاډۍ یې وسوځوئ.» ⑦ نو یوشع او د هغه ټول لښکر په هغوی باندې د میروم د خوږ تر څنګ ناڅاپه حمله وکړه. ⑧ خښتن اسراییلیان په هغوی باندې بریالي کړل. اسراییلیانو په

هغوی باندې حمله وکړه او په شمال کې یې تر مسرفوت مايم او لوی صیدون او په ختیځ کې د مصفه تر درې پورې تعقیب کړل. جگره تر هغه وخته پورې روانه وه، ترڅو چې د دښمن له خوا هېڅوک ژوندی پاتې نه شو. ⑨ یوشع د هغوی سره هماغه شان کار وکړ څنگه چې څښتن هغه ته حکم کړی ؤ. هغه د هغوی اسونه گوډ کړل او د هغوی جنگي گاډۍ یې وسوځولې.

⑩ یوشع بېرته راوگرځېد، هغه د حاصور ښار ونيوه او د هغه ځای پاچا یې وواژه. (په هغه وخت کې نورې پاچاهۍ چې پورته ورڅخه یادونه وشوه، د حاصور د پاچا تر واکمنۍ لاندې وې.) ⑪ هغوی هلته ټول خلک ووژل. هېڅوک ژوندی پاتې نه شو او ښار یې وسوځاوه. ⑫ یوشع هغه ټول ښارونه د هغو د پاچاهانو سره ونيول او ټول یې ووژل. لکه څنگه چې د څښتن خدمتگار موسی امر کړی ؤ، یوشع هغوی په پوره توګه له منځه یووړل. ⑬ خو بیا هم، اسرایلیانو د هغو ښارونو څخه چې په غونډیو باندې ودان شوي وو هېڅ کوم ښار ونه سوځاوه، پرته له حاصور څخه چې یوشع هغه وسوځاوه. ⑭ د اسرایلو خلکو د دې ښارونو

څخه ټول قيمتي شيان او څاروي يووړل او د ځانونو دپاره يې وساتل. خو هغوی ټول خلک ووژل، هېڅوک هم ژوندی پاتې نه شو. ^(۱۵) څښتن خپل خدمتگار موسی ته حکمونه ورکړي وو، موسی هغه يوشع ته ورکړل او يوشع هغه سرته ورسول. يوشع هغه ټول کارونه ترسره کړل چې څښتن په موسی باندې د هغو حکم کړي و.

د يوشع له خوا نيول شوي سيمي

^(۱۶) نو يوشع دغه ټوله خاوره ونيوله: غرنۍ سيمه، د غرونو لوېديځې لمنې، شمال او جنوب دواړه، د جوشن ټوله سيمه، ټوله جنوبي دښته او د اردن دره. ^(۱۷-۱۸) هغه سيمه د حالق د غره څخه په جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر بعل جاد پورې چې د لبنان په دره کې دی او د حرمون د غره لاندې پروت دی، غزېدلې ده. يوشع د ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو پاچاهانو سره وجنگېده، خو هغه ټول يې ونيول او ويې وژل. ^(۱۹-۲۰) څښتن موسی ته ويلي

وو چې هغه غواړي چې د دې سيمې بناړونه دې له منځه يووړل شي او د هغو خلک دې په بې رحمۍ سره ووژل شي. په دې خاطر خښتن د هغو بناړونو د خلکو زړونه سخت کړي وو چې د اسراييلو سره وجنگيږي. يوازېنى بناړ چې د اسراييلو د قوم سره يې سوله وکړه هغه د جبعون بناړ ؤ چې ځينې حويان په کې اوسېدل. نور بناړونه د اسراييلو لښکرو په جگړه کې ونيول.

٢١ په هغه وخت کې يوشع عناقيان چې لوړ قدونه يې درلودل او په حبرون، دبیر، عناب او د يهودا او اسراييلو په پاتې ټولو غرنيو سيمو کې اوسېدل هم له منځه يووړل. يوشع هغوی د خپلو بناړونو سره بيخي له منځه يووړل. ٢٢ د عناقيانو څخه هېڅوک د اسراييليانو په خاوره کې پاتې نه شو، يوازې په غزه، جت او اشدود کې ځينې خلک ژوندي پاتې شول.

٢٣ څنگه چې خښتن موسی ته لارښوونه کړې وه، يوشع ټوله خاوره ونيوله او هغه يې اسراييليانو ته د هغوی د خپل ملکيت په توگه ورکړه. هغه يې په څو برخو ووېشله، هرې قبيلې ته يوه

برخه ورسېدله. په پای کې په هغه هېواد کې ارامي شوه.

هغه پاچاهان چې موسی ورته ماتې ورکړه

① مخکې له دې چې موسی مړ شي هغه او د اسراییلو خلکو د اردن د سیند د ختیځې خوا دوو پاچاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو پاچاهانو په هغې سیمې باندې چې د ارنون له درې څخه د حرمون تر غره پورې رسېدله او په هغې کې د اردن د درې ختیځه خوا هم شامله وه، حکومت کاوه. ② سیحون د اموریانو پاچا ؤ چې په حشبون کې یې پاچاهي کوله. هغه د عروعر څخه چې د ارنون د درې په څنګ کې ؤ او د درې له منځ څخه د یبوق تر سیند پورې چې د عمونیانو پوله وه پاچاهي کوله. په دې کې نیم جلعاد شامل ؤ. ③ په هغې کې د اردن دره د جلیل د بحیرې څخه جنوب خواته د بیت یشیموت (د مړې بحیرې ختیځ ته) او پیسګاه د غره تر لمنې پورې شامل وو. ④ همدارنګه موسی او اسراییلیانو د باشان پاچا عوج ته چې د پاتې شویو

رفاييانو څخه ؤ هم ماتې ورکړه. هغه په عشتاروت او ادرعي کې پاچاهي کوله. ⑤ د هغه په پاچاهۍ کې د حرمون غر، سلخه او ټول باشان د جشور او معکې تر پولې او همدارنگه نيم جلعاد د حشون د پاچا سيحون تر سيمې پورې شامل وو.

⑥ موسی او د اسراييلو قوم دغو دوو پاچاهانو ته ماتې ورکړه. د څښتن خدمتگار موسی د هغوی خاوره د روبين او جاد قبيلو ته او د منسي نيمې قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توگه ورکړه.

هغه پاچاهان چې يوشع ورته ماتې ورکړه

⑦ يوشع او د اسراييلو قوم هغو پاچاهانو ته چې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې وو ماتې ورکړه، يعنې د بعل جاد څخه چې د لبنان په دره کې پروت ؤ د حالق تر غره پورې چې په جنوب کې اډوم ته نژدې ؤ. يوشع هغه ځمکه د اسراييلو د قبيلو ترمنځ ووېشله او د ملکيت په توگه يې هغوی ته ورکړه. ⑧ کومه

ځمکه چې یوشع د هغوی په منځ کې وپېشله په هغې کې دا
 ځایونه شامل وو: غرنۍ سیمه، د غرونو لوېدیځې لمنې، د اردن
 دره، د غرونو ختیځ اړخونه او د کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د
 حیثیانو، اموریانو، کنعانیانو، فرزیانو، حویانو او یبوسیانو وطن و.
 ۹ د اسراییلو قوم د لاندېنیو ښارونو پاچاهانو ته ماتې ورکړه:
 اریحا، عای (بیت ییل ته نژدې)، ۱۰ اورشلیم، حبرون، ۱۱ یرموت،
 لاخیش، ۱۲ عجلون، جازر، ۱۳ دبیر، جدر، ۱۴ حرما، عراد، ۱۵
 لینه، عدولام، ۱۶ مقیده، بیت ییل، ۱۷ تفوح، حافر، ۱۸ عفیق،
 لشارون، ۱۹ مادون، حاصور، ۲۰ شمرون مرون، اخشاف، ۲۱
 تعنک، مجدو، ۲۲ قادش، یقنعام (په کرمل کې)، ۲۳ دور (د دور
 په لور و سیمو)، قوییم (په جلیل کې) ۲۴ او ترزه. د ټولو پاچاهانو
 شمېر یو دېرشو ته رسېده.

هغه ځمکه چې اسراییلو نه وه نیولې

۱ کله چې یوشع زور شو، څښتن هغه ته وویل: «ته ډېر زور

شوی یې، خو ډېره ځمکه لا پاتې ده چې باید ونيول شي. ② دا دهغه ځمکه ده چې پاتې ده: د فلسطينيانو او د جشوريانو ټوله سيمه، ③ همدارنگه د عويانو سيمه تر جنوب پورې (د شبحور څخه نيولې چې د مصر په پولې کې وه د عقرون تر پولې پورې چې په شمال کې وه، د کنعانيانو ځمکه گڼل کېدله. د فلسطين پاچاهان په غزه، اشدود، اشقلون، جت او عقرون کې اوسېدل)، ④ د کنعانيانو ټول هېواد او ميعاره چې په سيدونيانو پورې اړه لري تر افيق پورې چې د اموريانو په پوله کې دی، ⑤ د جباليانو ځمکه او ټول لبنان تر ختيځ پورې، د بعل جاد څخه نيولې چې د حرمون د غره جنوب خواته پروت دی د حمات تر غاښي پورې. ⑥ په دې کې د سيدونيانو چې د لبنان د غرونو او د مسرفوت مايم ترمنځ په غرنۍ سيمه کې اوسېږي، ټوله سيمه شامله ده. زه به په خپله د اسراييلو له مخې څخه دا خلک لېرې کړم. څنگه چې ما په تا باندې حکم کړی دی، ته بايد دا ځمکه د اسراييليانو په منځ کې ووېشي. ⑦ بيا دا ځمکه په هغو نهو قبيلو او د منسي په نيمې قبيلې ووېشه چې تراوسه پورې ځمکه نه

لري چې د هغوی ملکیت شي.»

د اردن د سیند په ختیځ کې د ځمکې وېشل

⑧ موسی لا پخوا د روبین او جاد قبیلو او د منسی بلې نیمې قبیلې ته هغه ځمکه ورکړې وه چې د اردن د سیند په ختیځه غاړه باندې پرته وه. ⑨ دا سیمه د هغه ښار څخه چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ او په هغې کې د عروعر ښار چې د هغې درې په شمالي څنډه کې ؤ شامل ؤ، شمال خواته غزېدلې ده. په هغې کې د دیبون په شمال کې د میدیا لوړه جلگه شامله وه. ⑩ د هغوی سیمه د عمون تر پولې پورې رسېدله. همدارنگه په هغې کې هغه ټول ښارونه هم شامل وو چې د اموریانو پاچا سیحون به ورباندې د حشبون د ښار څخه حکومت کاوه. ⑪ په هغې کې جلعاد، د جشور او معکې سیمې، د حرمون ټول غر او ټول باشان تر سلخه پورې شامل وو. ⑫ په هغې کې د عوج پاچاهي شامله وه. عوج د رفایانو د جملې څخه یوازېنی کس ؤ چې ژوندی

پاتې شوی ؤ او په عشتاروت او ادرعي کې يې پاچاهي کوله.
موسی دې خلکو ته ماتې ورکړې وه او هغوی يې شړلي وو. (۱۳)
خو بياهم اسراييليانو جشوريان او معکيان ونه شړل، نو هغوی تر
نن ورځې پورې د اسراييليانو په منځ کې اوسېږي.

(۱۴) موسی د لاوي قبيلې ته هېڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه
چې د اسراييلو څښتن خدای هغوی ته ويلي وو: «تاسو به د
ځمکې په ځای هغه قربانۍ تر لاسه کوئ چې زما د قربانۍ په
ځای باندي سوځول کېږي.»

د روبين قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۱۵) موسی د روبين په قبيله کې هرې يوې طايفې ته ځمکه
ورکړه. (۱۶) د هغوی ځمکه په جنوب کې په هغه ښارگوټي کې
شروع کېدله چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ. په هغې کې د
عروير ښارگوټي چې د درې په شمالي څنډه کې ؤ، شامل ؤ او
په شمال کې د ميديبا د شاوخوا لورې جلگې پورې رسېدله. (۱۷)

په دې کې حشبون او کوم ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو يعنې ديبون، باموت بعل، بيت بعل معون، (۱۸) ياهص، قديموت، ميفاعت، (۱۹) قریتايم، سبمه، سارت شحر چې په دره کې په غونډۍ باندې ؤ، (۲۰) بيت فغور، د پيسگاه د غره ډډې او بيت يشيموت ټول شامل وو. (۲۱) هغه ټول ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو او د سيحون ټوله پاچاهي (سيحون د اموريانو پاچا ؤ او په حشبون کې يې حکومت کاوه) شامل وو. موسی سيحون او د مديانيانو مشرانو يعنې اوي، راقم، صور، حور او رابع ته ماتې ورکړې وه. دا مشران چې په هغه هېواد کې اوسېدل، د سيحون سره ملگري شول. (۲۲) په هغو خلکو کې چې د اسراييليانو له خوا وژل شوي وو، بلعام د بعور زوی چې فال کتونکی ؤ هم شامل ؤ. (۲۳) دا سيمه او د هغې ښارونه او کلي د روبين قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توگه ورکړل شول او د اردن سيند د هغې لوېديځه پوله وه.

د جاد قبيلې ته ورکړل شوي ځمکه

٢٤ همدارنگه موسی د جاد په قبيله کې هرې یوې طایفې ته
 ٢٥ ځمکه ورکړه. د هغوی په سیمه کې یعزیر، د جلعاد ټول
 بنارگوتي او د عمون نیمه ځمکه تر عروعر پورې چې د ربه په
 ٢٦ ختیځ کې وه شامل وو. د هغوی ځمکه د حشون څخه نیولې
 تر رامت مصفه او بطونیم پورې او د محنايم څخه نیولې د دبیر تر
 سیمې پورې غزېدلې وه. ٢٧ د اردن د درې په هغه سیمه کې چې
 جاد ته ورکړل شوې وه په هغې کې بیت هارام، بیت نمره، سوکوت
 او صافون یعنی د حشون د پاچا سیحون پخوانی پاچاهي شامله
 وه. د هغوی لوېدیځه پوله د اردن سیند و او هغه په شمال کې د
 جلیل تر بحیرې پورې رسېدله. ٢٨ دا هغه سیمې او د هغو
 بنارگوتي او کلي وو چې د جاد قبیلې ته ورکړل شول.

د ختیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

٢٩ موسی د منسي په نیمه قبيله کې هرې یوې طایفې ته
 ٣٠ ځمکه ورکړه. د هغوی سیمه تر محنايم پورې وه او په هغې

کې د باشان پاچا عوج ټوله پاچاهي او همدارنگه په باشان کې د
ياير ټول شپېته کلي شامل وو. (۳۱) په دې کې نيم جلعاد،
همدارنگه عشتاروت او ادرعي يعني په باشان کې د عوج د
پاچاهي شاهي بناړونه شامل وو. دا ټول هغو نيمو طايفو ته
ورکړل شول چې د ماخير يعني د منسي د زوی څخه د اولادې په
توگه پاتې وې.

(۳۲) په دې ډول موسی د موآب ډاگونه چې د اردن د سيند په
بله غاړه او د اريحا په ختيځ کې وو، ووپشل. (۳۳) خو موسی د
لاوي قبيلې ته هېڅ ځمکه ورنه کړه، ځکه چې څښتن وعده کړې
وه چې هغه به تل د هغوی اړتياوې پوره کوي.

د اردن د سيند په لوېديځ کې د ځمکې وېش

(۱) هغه ځمکې چې بني اسراييلو د کنعان په خاوره کې
تر لاسه کړې، العازار کاهن، د نون زوی يوشع او د قوم مشرانو د
هغوی ترمنځ ووپشلې. (۲) لکه څنگه چې څښتن د موسی په

وسيله حکم کړی ؤ، د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او نیمې قبیلې سیمې د پچې اچولو په وسیله وټاکل شوې. (۳-۴) موسی پخوا هغه ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه، نورو دوه نیمو قبیلو ته ورکړې وه. (د یوسف اولاده په دوو قبیلو وپشل شوې وه. د منسی او افرایم قبیلې.) خو موسی لاویانو ته د سیمې هېڅ کومه برخه نه وه ورکړې. د هغې په ځای هغوی بنارگوټي تر لاسه کړل چې په کې واوسېږي او د خپلو پادو او رمو دپاره څرخایونه. (۵) نو اسراییلیانو د څښتن د امر له مخې چې موسی ته یې کړی ؤ، ځمکه ووپشله.

کالیب ته د حبرون ورکول

(۶) یوه ورځ د یهودا د قبیلې یو څو کسان په جلجال کې یوشع ته راغلل. د هغوی څخه یو کس کالیب د قنزي یفنه زوی هغه ته وویل: «ایا ستا په یاد دي چې څښتن خپل نبي موسی ته په قادش برنیع کې زما او ستا په هکله څه وویل؟» (۷) زه

څلوېښت کلن وم کله چې د څښتن خدمتگار موسی زه د
 جاسوسی دپاره د قادش برنیع څخه د کنعان هېواد ته ولېږلم. نو
 څه چې ما لیدلي وو د هغو په اړه مې هغه ته حقیقت ووايه. ^(۸)
 خو زما سره چې کوم کسان تللي وو، هغوی زمونږ خلک دي
 خاورې ته د تلوو څخه ووپرول. خو ما په وفاداری سره د خپل
 څښتن خدای مقصد سرته ورساوه. ^(۹) په هماغه ورځ زه بېرته
 راغلم او موسی راته وویل: «څرنګه چې ته څښتن خدای ته
 وفادار وي، نو زه وعده کوم چې په کومه خاوره کې چې ته
 ګرځېدلی یې، هغه به د تل دپاره ستا او ستا د اولادې شي.» ^(۱۰)
 خو اوس ګوره، زه لا تر اوسه ژوندی یم او پنځه څلوېښت کاله
 مخکې څښتن موسی ته دا خبره کړې وه او په هغه وخت کې د
 اسراییلو خلک په دښته کې سرگردانه ګرځېدل. ګورئ، زه اوس
 پنځه اتیا کلن یم. ^(۱۱) زه نن هم د هماغه وخت په شان چې
 موسی ولېږلم قوي یم. کوم قوت چې ما په هغه وخت کې درلود،
 اوس یې هم لرم او د جګړې او نورو کارونو دپاره تیار یم. ^(۱۲)
 اوس دغه غرنۍ سیمه چې په هغه ورځ څښتن زما سره د هغې

وعدہ کړې وه ماته راکړه. تا په خپله په هغه ورځ واورېدل چې لوړ قدي عناقیان هلته اوسېږي او د هغوی ښارونه لوی دي او دېوالونه لري، خو لکه څنګه چې څښتن ویلي دي هغه به زما سره مرسته وکړي چې هغوی وشرم.»

۱۳) بیا یوشع کالیب ته برکت ورکړ او هغه ته یې د حبرون ښار د هغه د ملکیت په توګه ورکړ. ۱۴) نو حبرون تر اوسه پورې د کالیب د اولادې ملکیت دی، ځکه چې هغه په وفاداری سره د اسراییلو د څښتن خدای اطاعت کړی ؤ. ۱۵) له دې څخه مخکې حبرون د قریت اربع په نوم یادېده. اربع د عناقیانو په منځ کې یو لوی اتل ؤ.

نو بیا په هېواد کې آرامي شوه.

د یهودا قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱) د یهودا د قبیلې طایفو د ځمکې یوه برخه تر لاسه کړه چې

په لاندې ډول تشریح کيږي. دا ځمکه د صین د دښتې جنوب
یعنې د اډوم د پولې پورې رسېدله. ② دا جنوبي پوله د مړې
بحیرې د جنوبي برخې په پای کې پیل شوې، ③ د عقربیم د
غانبي جنوب خواته تللې، د صین تر دښتې پورې غزېدلې ده او د
قادش برنیع تر جنوب پورې وه. بیا هغه د حزررون څخه تېره
شوې، پورته د ادار خواته تللې او د قرقر خواته ګرځېدلې ده. ④
هغه د عصمون څخه تېره شوې او د هغه خوږ سره یوځای شوې
ده چې د مصر د پولې سره و او د مدیترانې په بحیره کې ختمه
شوې ده. دا د ټولو اسراییلو جنوبي پوله هم وه.

⑤ د یهودا د قبیلې ختیځه پوله مړه بحیره وه. دا پوله په شمال
کې تر هغه ځای پورې غزېدلې ده په کوم ځای کې چې د اردن
سیند د مړې بحیرې سره یوځای کيږي ⑥ او هغه تر بیت حمله
پورې غزېدلې ده، د بیت عربه شمال خواته تللې او د هغه ځای
څخه د بوهن ګټ ته راوتلې ده. (بوهن د روین زوی و.) ⑦ او دا
پوله بیا د مصیبت له درې څخه پورته دبیر ته راوتلې او د شمال
خواته د جلجال په لوري چې د درې په جنوب کې د اډومیم

غاښي ته مخامخ ده، گرځېدلې ده. بيا هغه د عين شمس د چينو
 خواته تللې او په عين روجل کې راوتلې ده. ^۸ بيا دا پوله د
 غونډۍ جنوب خواته د هنوم د زوی د درې په لاره تېره شوې ده
 چېرته چې د يوسيانو ښار يعنې اورشليم پروت ؤ. دا پوله بيا د
 هغې غونډۍ سرته رسېږي چې د هنوم د درې په لوبډيځه خوا
 کې وه چې د رفايم د درې شمالي برخه وه. ^۹ د هغه ځای
 څخه دا پوله د نفتوح چينې او بيا هغو ښارگوټو ته تللې ده چې د
 عفرون غر ته نژدې وو. دا پوله هلته د بعله خواته گرځېدلې ده
 چې اوس د قریت يعاريم په نوم يادېږي، ^{۱۰} چېرته چې دغه پوله
 د اډوم د غرنۍ سيمې په خوا کې د بعله د لوبډيځ څخه راچاپېره
 شوې ده. بيا هغه د يعاريم د غره شمالي خوا (کسالون) ته تللې،
 ښکته بيت شمس ته راوتلې او د تمه څخه تېرېږي. ^{۱۱} بيا دا
 پوله هغې غونډۍ ته وتلې ده چې د عفرون په شمال کې ده. بيا د
 شکرون خواته گرځېدلې، د بعله د غره څخه تېره شوې او يبييل
 ته راوتلې ده. دا پوله د مديترانې په بحيره کې ختمه شوې ده ^{۱۲}
 او هلته يې لوبډيځه پوله جوړه کړې ده.

د يهودا خلک په دې سرحدونو کې اوسېدل.

د کاليب له خوا د حبرون او دبیر نیول

(قاضيان ۱: ۱۱-۱۵)

۱۳ څنگه چې خبنتن يوشع ته حکم کړی ؤ، د يهودا د سيمې يوه برخه د يافنه زوی کاليب ته چې د يهودا د قبيلې څخه ؤ ورکړل شوه. هغه قریت اربع يعنې د حبرون ښار چې د عناق د نيکه يعنې اربع پورې يې اړه درلودله تر لاسه کړ. ۱۴ کاليب د عناق اولاده يعنې د شيشای، اخيمان او تلمای طايفې د ښار څخه وشړلې. ۱۵ کاليب د هغه ځای څخه د دبیر په اوسېدونکو باندې د حملې دپاره لار. (دا ښار مخکې د قریت سفر په نوم يادېده.) ۱۶ کاليب وويل: «هرچا چې قریت سفر فتح کړ، زه به خپله لور عکسه هغه ته په نکاح ورکړم.» ۱۷ عتني ييل د کاليب د ورور قناز زوی هغه ښار ونيوه، نو کاليب خپله لور هغه ته په نکاح ورکړه. ۱۸ د واده په ورځ عتني ييل هغه وهڅوله چې د خپل پلار

څخه يو پټی و غواړي. عكسه د خپل خره څخه بنكته شوه او كاليب د هغې څخه پوښتنه وكړه: «څه غواړي؟» (١٩) هغې په ځواب كې وويل: «زه د اوبو يو څو چينې غواړم. هغه ځمكه چې تا راته راكړې ده هغه په جنوبي دښته كې ده.» نو كاليب هغې ته پورتنی او بنكتنی چينې وركړې.

د يهودا ښارگوټي

(٢٠) دا هغه ځمكه ده چې د يهودا د قبيلې طايفو د خپل ملكيت په توگه تر لاسه كړه: (٢١) هغه لږې جنوبي ښارگوټي چې د هغوی پورې يې اړه درلودله، يعنې هغه ښارگوټي چې د ادوم پولې ته نژدې وو دا وو: قبصيل، عيدر، ياجور، (٢٢) قينه، ديمونه، عدده، (٢٣) قادش، حاصور، يتنان، (٢٤) زيف، طالم، بعلوت، (٢٥) حاصور حدته، قريوت حزون (حاصور)، (٢٦) امام، شمع، مولاده، (٢٧) حزر جده، حشمون، بيت فالط، (٢٨) حزر شوعل، بيرشبع، بزويوتيه، (٢٩) بعاله، عييم، عاصم، (٣٠) التولد، كسيل، حرمه، (٣١)

صقلج، مدمنه، سنسنه، ٣٢ لباعوت، سلخيم، عين او رمون - د
شاوخوا كليو سره ټول نهه ويشت بنارگوټي وو.

٣٣ هغه بنارگوټي چې د غرونو په لوېديځو لمنو کې پراته وو:
اشتاوول، زرع، اشنه، ٣٤ زانوح، عين جنيم، تفوح، عينام، ٣٥
يرموت، عدولام، سوکوه، عزيزه، ٣٦ شعرايم، عديتايم، جديره او
جديروتايم - د شاوخوا كليو سره څوارلس بنارگوټي وو.

٣٧ صنان، حداشاه، مجدل جاد، ٣٨ دلغان، مصفه، يقت ييل، ٣٩
لاخيش، بصقت، عجلون، ٤٠ کبون، لحيان، کتليش، ٤١
جديروت، بيت داجون، نومه او مقيده - د شاوخوا كليو سره
شپاړس بنارگوټي وو.

٤٢ لښه، عاتر، عاشان، ٤٣ يفتاح، اشنه، نصيب، ٤٤ قعيلاه،
اکزيب او مريشه - د شاوخوا كليو سره نهه بنارگوټي وو.

٤٥ عقرون د شاوخوا كليو او بانډو سره، ٤٦ د عقرون څخه د
مديترانې تر بحيرې پورې هغه ټول بنارونه او بنارگوټي چې

اشدود ته نژدې وو.

٤٧ اشدود او غزه د هغو د ښارگوټو او کليو سره تر هغه خوړ
پورې چې د مصر په پوله کې ؤ او د مدیترانې د بحیرې تر غاړې
پورې.

٤٨ هغه ښارگوټي چې په غرنۍ سیمه کې وو: شامیر، یتیر،
سوکوه، ٤٩ دنه، قریت سنه (دبیر)، ٥٠ عناب، اشتموع، عانیم، ٥١
جوشن، حولون او جیلوه - د شاوخوا کليو سره یوولس
ښارگوټي وو.

٥٢ اراب، دومه، اشعان، ٥٣ یانوم، بیت تفوح، افیقه، ٥٤ حمطه،
قریت اربع (حبرون) او صیعور - د شاوخوا کليو سره نهه
ښارگوټي وو.

٥٥ معون، کرمل، زیف، یوطه، ٥٦ یزرعیل، یقدعام، زانوح، ٥٧
قاین، جبعه او تمنه - د شاوخوا کليو سره لس ښارگوټي وو.

٥٨ حلحول، بيت صور، جدور، ٥٩ معارات، بيت عنوت او

التقون - د شاوخوا كليو سره شپږ بنارگوټي وو.

٦٠ قریت بعل (قریت یعاریم) او ربه - د شاوخوا کلیو سره دوه

بنارگوټي وو.

٦١ هغه بنارگوټي چې په دبنته کې پراته وو: بیت عربه، مدین،

سکاکه، ٦٢ نبشان، د مالګې بنار او عین جدي - د شاوخوا کلیو

سره شپږ بنارگوټي وو.

٦٣ خو د یهودا خلکو نه شو کولای چې یبوسیان د اورشلیم

خخه وشړي. له دې امله هغوی تراوسه پورې د یهودا د خلکو

سره په هغه بنار کې اوسېږي.

د افرایم او لوږدیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوي

حُمکه

① د هغې ځمکې جنوبي سرحد چې د يوسف اولادې ته ورکړل شوې ده، اريحا ته نژدې د اردن د سيند څخه پيل شوی دی يعنې د اريحا د چينو د ختيځ څخه پيل شوی او د دښتې څخه تېر شوی او د اريحا څخه د بيت ييل تر غرنۍ سيمې پورې رسېدلی دی. ② هغه د بيت ييل څخه لوز ته راوتلی دی او عطاروت ادار ته چې ارکيان په کې اوسېدل، وتلی دی. ③ بيا د ښکتنې بيت حورون پورې په لوېديځ کې د يفلطيانو سيمې ته غزېدلی دی. د هغه ځای څخه جازر ته وتلی او د مديترانې په بحيره کې ختم شوی دی.

④ د يوسف اولادې يعنې د افرايم او لوېديځې منسي قبيلو دا ځمکه د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کړه.

افرايم

⑤ دا سيمه د طايفې له مخې د افرايم سيمه وه: د هغوی د ځمکې سرحد د عطاروت ادار څخه چې په ختيځ کې و پورتنې

بیت حورون ته رسېده ⑥ او د مدیترانې بحیرې ته تللی دی. د مکمیته څخه چې په شمال کې و، ختیځ خواته تعنت شیلوه ته راگرځېدلی او د هغه ځای په ختیځ کې تېر شوی او یانواح ته تللی دی. ⑦ بیا دا سرحد د یانواح څخه عطاروت او نعره ته رابنکته شوی، د اریحا سره نښتی او د اردن سیند ته راوتلی دی. ⑧ د تفوح څخه دا سرحد لوېدیځ خواته د قانه خوړ ته تللی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د ملکیت په توګه د افرایم قبیلې ته طایفه په طایفه ورکړل شوه. ⑨ په دې کې ځینې ښارګوټي او کلي هم شامل وو چې د منسي د قبیلې په خاوره کې وو، خو هغه افرایم ته ورکړل شول. ⑩ خو هغوی کنعانیان چې د جازر اوسېدونکي وو، ونه شړل. نو کنعانیان تر نن ورځې پورې د افرایمیانو په منځ کې اوسېږي، خو هغوی مجبور دي چې د غلامانو په توګه کار وکړي.

لوېدیځه منسي

① د ځمکې يوه برخه چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وه،
 ځينو کورنيو ته چې د يوسف د مشر زوی منسي اولاده وه ورکړل
 شوه. ماخیر د جلعاد پلار ؤ او د منسي مشر زوی ؤ. ماخیر يو
 نظامي اتل ؤ، نو د اردن د سيند په ختيځ کې د جلعاد او باشان
 سيمې هغه ته ورکړل شوې. ② د اردن د سيند په لوبديځ کې د
 منسي پاتې کورنيو ته ځمکه ورکړل شوه چې هغه کورنۍ دا وې:
 ابيعزر، هالک، اسري بيل، شکيم، حافر او شميداع. دا د يوسف د
 زوی يعنې منسي نارينه اولاده وه او هغوی د کورنيو مشران وو.
 ③ د منسي لمسي جلعاد يو زوی درلود چې حافر نومېده. حافر
 يو زوی درلود چې صلفحاد نومېده او هغه هېڅ زامن نه درلودل،
 خو پنځه لورگانې يې درلودلې چې نومونه يې دا وو: محله، نوعه،
 حجله، ملکه او ترزه. ④ هغوی العازار کاهن، د نون زوی يوشع
 او مشرانو ته ورغلې او ويې ويل: «څښتن موسی ته ويلي دي
 چې صلفحاد هېڅ زامن نه لري. نو د هغه هرې لور ته د ځمکې
 يوه برخه ورکړه.» يوشع د څښتن د حکم څخه اطاعت وکړ. هغه
 د صلفحاد لورگانو ته د هغوی د نارينه خپلوانو په شان ځمکه

ورکړه. ⑤-⑥ یوشع د منسي نارينه او بنځينه اولادې ته ځمکه ورکړه. په دې خاطر د منسي قبيلې د جلعاد او باشان په سيمو برسېره چې په ختيځه خوا کې وې د اردن د سيند په لوبديځه خوا کې لس برخې ځمکه تر لاسه کړه.

⑦ د منسي سيمه د اشير څخه تر مکميته پورې رسېدله. مکميته د شکيم په ختيځ کې وه او سرحد يې بيا جنوب خواته هغه ځای ته چې د عين تفوح خلک په کې اوسېدل، رسېدلې ده. ⑧ د تفوح بنارگوټې د منسي او افرايم د سيمو ترمنځ په سرحد کې پروت ؤ. په خپله بنار د افرايم د قبيلې ؤ، خو د هغه شاوخوا ځمکه د منسي د قبيلې وه. ⑨ دا سرحد بيا بنکته د قانه خوړ ته تللی دی. کوم بنارگوټي چې د خوړ په جنوب کې وو هغه د افرايم شول، که څه هم هغه د منسي په سيمه کې وو. د منسي سرحد د خوړ په شمالي خوا باندې تېر شوی او د مدیترانې په بحيره کې ختم شوی دی. ⑩ افرايم په جنوب کې پروت ؤ او منسي په شمال کې. د مدیترانې بحيره د هغوی لوبديځ سرحد ؤ. اشير په شمال لوبديځ کې پروت ؤ او يساکار په شمال ختيځ کې.

۱۱) د یساکار او اشیر په سیمو کې منسي بیت شان او یبلعام د هغو
 د شاوخوا کلیو سره او همدارنگه دور (هغه دور چې په غونډیو
 باندې ؤ)، عین دور، تعنک، مجدو او د هغو شاوخوا کلي تر لاسه
 کړل. ۱۲) بیا هم منسیانو نه شو کولای هغه کنعانیان و شپري چې په
 دې ښارگوټو کې اوسېدل، نو هغوی هلته اوسېدلو ته دوام ورکړ.
 ۱۳) که څه هم کله چې اسراییلیان نور هم قوي شول، کنعانیان یې
 په سخت کار کولو باندې مجبور کړل، خو بیخي یې ونه شپړل.

د افرایم او لوډیځې منسي له خوا د نورې ځمکې غوښتنه

۱۴) یوه ورځ د یوسف اولاده یوشع ته ورغله او پوښتنه یې
 ترې وکړه: «تا ولې مونږ ته د دې ځمکې څخه یوازې یوه برخه
 راکړې ده؟ څښتن مونږ ته تل برکت راکړی دی، په دې خاطر
 زموږ خلک ډېر زیات دي.» ۱۵) یوشع په ځواب کې وویل: «که
 چېرې تاسو ډېر یئ او د افرایم غرنۍ سیمه ستاسو دپاره ډېره کمه

وي، بيا پورته ځنگلونو ته لاړ شى او د فرزيانو او رفايانو په ځمکه کې د ځانونو دپاره ځمکه د ونو څخه پاکه کړى.» (١٦) د يوسف اولادې په ځواب کې وويل: «زمونږ دپاره غرنى سيمه بس نه ده. برسېره پردې، ټول کنعانيان چې په ډاگونو کې يعنې هغوى چې په بيت شان او د هغه ځاى په شاوخوا کليو کې اوسېږي او هغه کنعانيان چې د يزرعيل په دره کې اوسېږي، هغوى ټول د اوسپنې جنګي گاډى لري.» (١٧) يوشع د افرایم او د لوېديځې منسي قبيلو ته وويل: «تاسو په رښتيا سره زيات او ډېر قوي يى. تاسو ته به د يوې برخې څخه زياته سيمه درکړل شي.» (١٨) غرنى سيمه به ستاسو شي. خو هغه ځمکه يو ځنګل دى، تاسو بايد ونې ووهئ او ځمکه يې پاکه کړئ او هغه په پوره توګه ونيسئ. که څه هم کنعانيان قوي دي او د اوسپنې جنګي گاډى لري، خو تاسو به وکولای شئ چې هغوى وشړئ.»

د پاتې ځمکې وېش

① کله چې هغوی هغه خاوره ونيوله، د اسراييلو ټول قوم په شيلوه کې سره راټول شو او هلته يې سپېڅلې خېمه ودروله. ② خو د اسراييلو اووه قبيلې وې چې خپله د ځمکې برخه لا ورته نه وه ورکړل شوې. ③ نو يوشع د اسراييلو قوم ته وويل: «تاسو به ترڅو پورې د هغې ځمکې په نيولو کې چې ستاسو د نیکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده سستي کوی؟» ④ د هرې قبيلې څخه درې درې تنه وټاکي. زه به هغوی ولېرم چې ټول هېواد وگوري او هغه سيمه اندازه کړي چې هغوی به يې د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کوي. بيا دې هغوی بېرته ماته راشي. ⑤ د هغوی په منځ کې به دا ځمکه په اوو برخو ووېشل شي. د يهودا قبيله به په خپله سيمه يعنې په جنوب کې پاتې شي او د يوسف اولاده به په خپله سيمه يعنې شمال کې پاتې شي. ⑥ وروسته له هغې چې تاسو د ځمکې د اوو برخو تشریح وليکي، ماته يې دلته راوړئ او زه به د خپل څښتن خدای په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. ⑦ خو بياهم لاويان به ستاسو د پاتې خلکو سره د ځمکې برخه تر لاسه نه کړي، ځکه چې د هغوی برخه څښتن ته

د کاهنانو په توگه خدمت کول دي. بې له شکه د جاد، روبین او د ختیځې منسي قبیلو لا مخکې د اردن د سیند په ختیځ کې خپله ځمکه تر لاسه کړې ده، هغه ځمکه د خښتن خدمتگار یعنی موسی هغوی ته ورکړې ده.»

⑧ څنگه چې هغه کسان د هغې ځمکې د نقشي اخیستلو دپاره روان شول، نو یوشع هغوی ته وویل: «لاړ شی او د ټولې خاورې اندازه واخلي او د هغه بیان ولیکئ. بیا ماته راشی او زه به دلته په شیلوه کې د خښتن په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم.» ⑨ هغه کسان لاړل او په ټول هېواد کې وگرځېدل او دا یې ولیکل چې هغوی څنگه هغه ځمکه په اوو برخو ووېشله او د ښارگوټو لست یې جوړ کړ. بیا هغوی بېرته یوشع ته چې د شیلوه په کمپ کې ؤ راستانه شول. ⑩ بیا یوشع د هغوی دپاره په شیلوه کې د خښتن په حضور کې پچه واچوله او د اسراییلو هرې پاتې قبیلې ته یې د ځمکې یوه ټاکلې برخه ورکړه.

هغه ځمکه چې د بنیامین قبیلې ته ورکړل شوه

①۱ لومړنی قبيله چې د پچې له مخې يې ځمکه تر لاسه کړه هغه د بنیامین قبيله وه. د هغوی د طایفو ځمکه د یهودا او یوسف د قبیلو ترمنځ پرته وه. ①۲ په شمال کې د هغوی سرحد د اردن د سیند څخه پیل شوی دی او بیا د اریحا په شمالي مخ څوړي باندې پورته تللی او په لوېدیځ کې د غرنۍ سیمې په لاره بیت آون ته نژدې د بېتې ته رسېدلی دی. ①۳ بیا دا سرحد هغه مخ څوړي ته چې د لوز (چې بیت ییل هم بلل کېږي) جنوب خواته دی تللی دی. بیا هغه عطاروت ادار ته چې د بېکتني بیت حورون په جنوب کې په غره باندې و، رسېدلی دی. ①۴ بیا دا سرحد بلې خواته تللی، د دې غره د لوېدیځې خوا څخه جنوب ته ګرځېدلی او قریت بعل (قریت یعاریم) ته وتلی دی. هغه ځای د یهودا د قبیلې دی. دا لوېدیځ سرحد و. ①۵ جنوبي سرحد د قریت یعاریم د غاړې څخه شروع شوی او د نفتوح چینو ته رسېدلی دی. ①۶ بیا دا سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم د زوی درې ته مخامخ

دی او د رفاييم د درې په شمال کې دی بنکته شوی دی. د هغه
 ځای څخه جنوب خواته د هنوم د درې له لارې هغې غونډۍ ته
 چې د اورشلیم په جنوب کې ده تللی او بیا عین روجل ته
 رسېدلی دی. (۱۷) بیا د شمال خواته عین شمس ته ګرځېدلی او بیا
 د جلیلوت خواته چې د ادومیم غاښي ته مخامخ ؤ، وتلی دی. دا
 سرحد بیا د بوهن ګټ ته بنکته شوی دی (بوهن د روبین زوی ؤ)
 (۱۸) او د هغې غونډۍ شمال خواته تېر شوی چې د اردن دره
 ورڅخه ښکاري. بیا دا سرحد درې ته بنکته شوی دی، (۱۹) د هغه
 ځای څخه د بیت حجلې د غونډۍ د شمالي خوا څخه تېر شوی
 او د مړې بحیرې په شمال کې چې د اردن سیند ورسره یوځای
 کېږي ختم شوی دی. دا جنوبي سرحد ؤ. (۲۰) د اردن سیند ختیځ
 سرحد ؤ. دا د هغې خاورې سرحدونه وو چې د بنیامین د قبیلې
 طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړې وه.

(۲۱) د بنیامین د قبیلې د طایفو ښارګوټي دا وو: اریحا،
 بیت حجله، عمیق قصيص، (۲۲) بیت عربه، صمارایم، بیت ییل، (۲۳)
 عویم، فاره، عفره، (۲۴) کفرعموني، عفني او جابع د شاوخوا کلیو

سره دولس ښارگوټي. ٢٥) جبعون، رامه، بيروت، ٢٦) مصف، كفيره،
 موزا، ٢٧) راقم، يرفييل، تراله، ٢٨) صيله، الف، يبوسي ښار
 (اورشليم)، جبعه او قریت يعاريم - د شاوخوا كليو سره خوارلس
 ښارگوټي. دا هغه ځمکه وه چې د بنيامين د قبيلې طايفو د خپل
 ملکيت په توگه تر لاسه کړې وه.

هغه ځمکه چې د شمعون قبيلې ته ورکړل شوه

١) دوهمه پچه د شمعون د قبيلې د طايفو په نوم ووتله. د
 هغوی سيمه د يهودا په ځمکه کې پرته وه. ٢) په هغې کې دا
 ځايونه شامل وو: بيرشبع (شبع)، مولاده، ٣) حزر شوعال، بال،
 عاصم، ٤) التولد، بتول، حرمه، ٥) صقلغ، بيت مرکبوت،
 حزر سوسه، ٦) بيت لباعوت او شاروحن - د شاوخوا كليو سره
 ديارلس ښارگوټي. ٧) عين، رمون، عاتر او عاشان - د شاوخوا
 كليو سره څلور ښارگوټي. ٨) په دې سيمه کې په جنوب کې تر
 بعلت بيير (جنوبي رامه) پورې ټول ښارگوټي او کلي شامل وو. دا

هغه ځمکه وه چې د شمعون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه. ⑨ څرنګه چې د یهودا برخه د هغوی د اړتیا له اندازې څخه زیاته وه، نو د هغه د سیمې یوه برخه د شمعون قبیلې ته ورکړل شوه.

هغه ځمکه چې د زبولون قبیلې ته ورکړل شوه

⑩ درېمه پچه د زبولون د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. هغه ځمکه چې هغوی تر لاسه کړه د سارید پورې رسېدله. ⑪ دا سرحد د هغه ځای څخه په لوېدیځه خوا کې مرعله ته تللی او د دې دېرشو پورې رسېدلی او یقیناً ته نژدې ویالې ته تللی دی. ⑫ دا سرحد د سارید ختیځې خواته د کسلوت تاور د سیمې پولې ته ګرځېدلی او دابره ته راوتلی او پورته تر یافیع پورې رسېدلی دی. ⑬ بیا دا سرحد د ختیځ خواته د جت حافر او عت قاصین ته تللی، رمون ته راوتلی او د نیعه خواته ګرځېدلی دی. ⑭ په شمال کې دا سرحد د حناتون خواته ګرځېدلی او د یفتح بیل په دره کې

ختم شوی دی. ۱۵ زبولون د شاوخوا کلیو سره دولس ښارگوټي درلودل. د هغو څخه ځینې یې دا وو: قطه، نهلال، شمرون، یداله او بیت لحم. ۱۶ دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د زبولون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د یساکار قبیلې ته ورکړل شوه

۱۷ څلورمه پچه د یساکار د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ۱۸ د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: یزرعیل، کسلوت، شونم، ۱۹ حفارایم، شیون، اناحره، ۲۰ ربیت، قشیون، آبص، ۲۱ رمه، عین جنیم، عین حده او بیت فسیس. ۲۲ او دا سرحد د تابور غره، شحصیمه او بیت شمس ته رسېدلې او د اردن د سیند سره ختم شوی دی. په هغه کې شپاړس ښارگوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره شامل وو. ۲۳ دا ښارگوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د یساکار د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د اشیر قبیلې ته ورکړل شوه

٢٤ پنځمه پچه د اشیر د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ٢٥ د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: حلقات، حلی، باطن، اکشاف، ٢٦ الملک، عمعاد او مشال. په لوېدیځ کې دا سرحد کرمل او شیحور لښه ته رسېده. ٢٧ بیا د هغه ځای څخه ختیځې خواته بیت داجون ته ګرځېدلی، د زبولون او د یفتح ییل تر درې پورې رسېدلی دی او په شمال کې بیت عامق او نعی ییل ته راوتلی دی. دا سرحد د شمال خواته د کابول، ٢٨ عبرون، رحوب، حمون، قانه او تر لوی صیدون پورې غزېدلی دی. ٢٩ دا سرحد بیا رame ته ګرځېدلی او د صور قوی دېوال لرونکي ښار ته رسېده. بیا هغه حوسه ته ګرځېدلی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. په دې سیمه کې محالاب، اکزیب، ٣٠ عمه، عفیق او رحوب شامل وو. د شاوخوا کلیو سره دوه ویشته ښارګوټي وو. ٣١ دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د اشیر د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د نفتالي قبیلې ته ورکړل شوه

٣٢ شپږمه پچه د نفتالي د قبیلې د طایفو په نوم ووتله: ٣٣ د هغوی سرحد د حالف او په صعنیم کې د خپری د ونې څخه تېر شوی او د ادامي ناقب او یبنيیل څخه تر لقوم پورې رسېده او د اردن د سیند سره ختم شوی و. ٣٤ په هغه ځای کې دا سرحد لوېدیځې خواته د ازنوت تابور په لور ګرځېدلې او په حقوق کې راوتلې دی. هغه په جنوب کې د زبولون سیمې ته، په لوېدیځ کې د اشیر سیمې ته او په ختیځ کې د اردن سیند ته رسېدلې دی. ٣٥ هغه قوي دېوال لرونکي ښارګوټي دا وو: صدم، صیر، حمت، رقت، کنارت، ٣٦ ادام، رامه، حاصور، ٣٧ قادش، ادرعي، عین حاصور، ٣٨ یرون، مجدل بیل، حوریم، بیت عناه او بیت شمس. د شاوخوا کلیو سره نولس ښارګوټي وو. ٣٩ دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د نفتالي د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د دان قبیلې ته ورکړل شوه

٤٠) اوومه پچه د دان د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ٤١) د

هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: زرعه، اشتاول،

عیر شمس، ٤٢) شعلبین، ایالون، یتله، ٤٣) ایلون، تمنه، عقرون، ٤٤)

التقي، جبتون، بعله، ٤٥) یهود، بني برق، جت رمون، ٤٦) میاه یرقون

او رقون د هغې سیمې سره چې یافا ته مخامخ وه.

٤٧-٤٨) د دان طایفو دا خاوره او دا ښارگوټي د هغو د شاوخوا

کلیو سره د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړل. څه موده وروسته

کله چې دښمنانو هغوی مجبور کړل چې خپله قبیلوي خاوره

پرېږدي، نو هغوی د لشم ښارگوټي ته لاړل. په ښارگوټي باندې

یې حمله وکړه، هغه یې ونيوه او د هغه ځای اوسېدونکي یې

ووژل. بیا هغوی خپله هلته ځای په ځای شول، د هغه ښارگوټي

نوم یې بدل کړ او د خپل نیکه دان په نوم یې یاد کړ.

د يوشع ځمکه

٤٩ کله چې د اسراييلو قوم د ځمکې د وپشلو څخه وزگار شو، هغوی د نون زوی يوشع ته د ځمکې يوه برخه ورکړه چې د هغه شي. ٥٠ څنگه چې څښتن حکم کړی ؤ، هغوی يوشع ته هغه ښارگوټی ورکړ چې هغه غوښتی ؤ، يعنې تمنه سارح چې د افرايم په غرنۍ سيمه کې ؤ. هغه دا ښارگوټی بيا ودان کړ او هلته ځای په ځای شو.

٥١ دا هغه سيمې وې چې العازار کاهن، يوشع او د اسراييلو د قبيلو د طايفو مشرانو په شيلوه کې د پچې له مخې ووپشلې. هغوی دا کار د څښتن په حضور کې د سپېڅلې څپمې په دروازه کې وکړ. په دې ډول هغوی د ځمکې وپش سرته ورساوه.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمېر ٩:٣٥-٣٤ او تثيه ١٩:١-١٣)

① بيا څښتن يوشع ته وويل ② چې د اسراييلو قوم ته ووايه:
 «د پناه اخيستلو ښارونه چې د هغو په اړه مې د موسى په وسيله
 تاسو ته ويلي وو، وټاکئ. ③ نو هرڅوک چې په سهوې سره يو
 سړی ووژني، کولای شي هلته لاړ شي او د وژل شوي کس د
 خپلوانو څخه وټنښتي او خوندي پاتې شي. ④ هغه کولای شي د
 دې ښارونو د جملې څخه يو ښار ته وټنښتي، د ښار دروازي ته
 چې د قضاوت ځای دی ورشي او مشرانو ته دې د پېښې په
 هکله بيان ورکړي. بيا به هغوی هغه کس ته اجازه ورکړي چې
 ښار ته ورننوځي او هغه ته د اوسېدلو دپاره ځای ورکړي، ترڅو
 وکولای شي هلته پاتې شي. ⑤ که چېرې بدل اخيستونکی هغه
 تعقيب کړي، نو د هغه ښار خلک بايد په قتل باندې تورن کس
 هغه ته په لاس ورنه کړي. هغوی بايد د هغه ساتنه وکړي، ځکه
 چې هغه کس يې په سهوې سره وژلی دی او مخکې يې ورسره
 کومه دښمني نه درلودله. ⑥ هغه به په دې ښار کې تر هغه وخته
 پورې پاتې کېږي، ترڅو په علني محاکمه کې بې گناه ثابت شي او
 تر هغې پورې چې لوی کاهن مړ شي. بيا هغه کولای شي چې

بپرته خپل کور او خپل ښارگوټي ته يعنې د کوم حای څخه چې هغه راتښتېدلی وي، لاړ شي.»

⑦ نو د اسراييلو قوم د جليل قادش چې د نفتالي په غرنۍ سيمه کې ؤ بېل کړ، شکيم يې د افرايم په غرنۍ سيمه کې او قریت اربع (حبرون) يې د يهودا په غرنۍ سيمه کې بېل کړ. ⑧ د اردن د سيند په ختيځ کې د دښتې په لوړه جلگه باندې چې د اريحا ختيځې خواته وه هغوی باصر وټاکه چې د روبين په سيمه کې ؤ، راموت يې په جلعاد کې چې د جاد په سيمه کې پروت ؤ، وټاکه او جولان يې په باشان کې چې د منسي په سيمه کې پروت ؤ، وټاکه. ⑨ دا د پناه اخيستلو هغه ښارونه وو چې د اسراييلو د ټول قوم دپاره او د هغو پرديو خلکو دپاره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، وټاکل شول. هرچا چې به په سهوې سره بل کس واژه، هغه به د بدل اخيستونکي څخه هلته ساتنه تر لاسه کولای شوه. که چېرې هغه کس اول د غونډې په مخکې نه ؤ ملامت شوی، نو هغه يې نه شو وژلی.

د لاویانو دپاره بنارگوتې

①-۲ د لاویانو د کورنیو مشران العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د اسراییلو د نورو قبیلو د کورنیو مشرانو ته شیلوه ته چې په کنعان کې وه ورغلل او هغوی ته یې وویل: «څښتن د موسی په وسیله په تاسو باندې امر کړی دی چې مونږ ته د اوسېدلو دپاره بنارگوتې او زمونږ د څارویو دپاره څرخایونه راکړئ.» ③ نو څنگه چې څښتن حکم کړی ؤ، د اسراییلو قوم لاویانو ته د خپلو سیمو څخه ځینې بنارگوتې او څرخایونه ورکړل.

④ لومړنی پچه د قهاتیانو د طایفو په نوم ووتله. هغو لاویانو ته چې د هارون کاهن د اولادې څخه وو، هغوی ته د یهودا، شمعون او بنیامین د سیمو څخه دیارلس بنارگوتې ورکړل شول. ⑤ د افرایم، دان او لوېدیځې منسی د سیمو څخه لس بنارگوتې د قهات پاتې اولادې ته ورکړل شول.

⑥ د یساکار، اشیر، نفتالی او په باشان کې د ختیځې منسی د

سيمو څخه د جرشون اولادې ته ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.

⑦ د مراري د اولادې طايفو د روبين، جاد او زبولون د سيمو څخه دولس ښارگوټي تر لاسه کړل.

⑧ نو لکه څنگه چې څښتن د موسی په وسيله امر کړی ؤ، د اسراييلو قوم د پچې له مخې لاويانو ته دا ښارگوټي د څړځايونو سره ورکړل.

⑨-۱۰ دا د يهودا او شمعون د سيمو د هغو ښارگوټو نومونه دي چې د هارون اولادې ته ورکړل شول (د هارون هغه اولاده چې د لاويانو د قهاتيانو د طايفو څخه وه). لومړنۍ پچه د هغوی په نوم ووتله. ⑪ هغوی ته يې د يهودا په غرنۍ سيمه کې قریت اربع (حبرون) د شاوخوا څړځايونو سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ). ⑫ خو هغوی د ښار شاوخوا پټي او کلي پخوا د يفنه زوی کاليب ته د هغه د ملکيت په توگه ورکړي وو.

⑬ نو هغوی د هارون کاهن اولادې ته دا لاندې ښارگوټي

ورکړل: حبرون (چې په قتل باندې تورن شوي کس دپاره د پناه
اخيستلو بنار و)، لښه، ١٤ تير، اشتموع، ١٥ حولون، دبیر، ١٦
عين، يوطه او بيت شمس د هغو د خرځايونو سره - د يهودا او
شمعون د قبيلو څخه نهه بنارگوټي. ١٧ د بنيامين د سيمي څخه
يې هغوی ته جبعون، جبع، ١٨ عناتوت او علمون د هغو د
خرځايونو سره ورکړل. دا څلور بنارگوټي وو. ١٩ د کاهنانو يعنې
د هارون د اولادې دپاره د خرځايونو سره ټول ديارلس بنارگوټي
ورکړل شول.

٢٠ د لاويانو د قهاتيانو پاتې طايفو ته د افرایم د سيمي څخه
يو خو بنارگوټي ورکړل شول. ٢١ هغوی ته د افرایم په غرنۍ
سيمه کې دا څلور بنارگوټي ورکړل شول: شکيم (چې په قتل
باندې تورن شوي کس دپاره د پناه اخيستلو بنار و)، جازر، ٢٢
قبصايم او بيت حورون د هغو د خرځايونو سره. ٢٣ همدارنگه
هغوی د دان د سيمي څخه دا څلور بنارگوټي تر لاسه کړل: التقي،
جبتون، ٢٤ ايالون او جت رمون د هغو د خرځايونو سره. ٢٥
هغوی د لوېديځې نيمې منسي د سيمي څخه دوه بنارگوټي

تر لاسه کړل: تعنک او جت رمون د هغو د څرخایونو سره. (۲۶) دا
ټول لس ښارگوټي د هغو د څرخایونو سره د قهاتیانو پاتي طایفو
ته ورکړل شول.

(۲۷) د لاویانو د جرشونیانو طایفو ته لاندېني ښارگوټي ورکړل
شول: د ختیځې نیمې منسي د سیمې څخه جولان چې په باشان
کې ؤ (چې په قتل باندي تورن شوي کس دپاره د پناه اخیستلو
ښار ؤ) او بعشتره د هغو د څرخایونو سره - دوه ښارگوټي. (۲۸) د
یساکار د سیمې څخه قشیون، دابره، (۲۹) یرموت او عین جنیم د
هغو د څرخایونو سره - څلور ښارگوټي. (۳۰) د اشیر د سیمې
څخه مشال، عبدون، (۳۱) حلقات او رحوب د هغو د څرخایونو
سره - څلور ښارگوټي. (۳۲) د نفتالي د سیمې څخه قادش په
جلیل کې (چې په قتل باندي تورن شوي کس دپاره د پناه
اخیستلو ښار ؤ)، حموت دور او قرتان د هغو د څرخایونو سره -
درې ښارگوټي. (۳۳) د جرشونیانو د طایفو ټول ښارگوټي د هغو د
څرخایونو سره دیارلسو ته رسېدل.

٣٤ د مراريانو طايفو (پاتي لويانو) ته لاندېني بناړگوتي
 ورکړل شول: د زبولون د سيمي څخه يقنعام، قرته، ٣٥ دمنه او
 نحلل د هغو د څړځايونو سره - څلور بناړگوتي. ٣٦ د روبين د
 سيمي څخه باصر، ياهص، ٣٧ قديموت او ميفعه د هغو د
 څړځايونو سره - څلور بناړگوتي. ٣٨ د جاد د سيمي څخه
 راموت په جلعاد کې (چې په قتل باندي تورن شوي کس دپاره د
 پناه اخيستلو بناړ و)، محنايم، ٣٩ حشبون او يعزير د هغو د
 څړځايونو سره - ټول څلور بناړگوتي. ٤٠ د ټولو بناړگوتو شمېر
 چې د مراريانو طايفو يعني پاتي لويانو ته ورکړل شول، دولسو
 ته رسېده.

٤١-٤٢ د هغې ځمکې څخه چې د اسراييلو خلکو تر لاسه کړې
 وه، ټول اته څلوېښت بناړگوتي د هغو د شاوخوا څړځايونو سره
 لويانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراییلو ځای په ځای کېدل

۴۳ نو څښتن اسراییلو ته هغه ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د نیکونو سره یې قسم خوړلی ؤ. هغوی د دې ځمکې ملکیت تر لاسه کړ او هلته ځای په ځای شول. ۴۴ لکه څنګه چې څښتن د هغوی د نیکونو سره وعده کړې وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره کې ارامې راوستله. د هغوی یو دښمن هم نه شو کولای چې د هغوی په وړاندې ودریږي، ځکه چې څښتن اسراییلیانو ته په خپلو ټولو دښمنانو باندې بری ورکړی ؤ. ۴۵ څښتن چې کومې وعده د اسراییلو د قوم سره کړې وې، هغه ټولې یې سرته ورسولې.

خپلو کورونو ته د ختیځو قبیلو ستنېدنه

۱ بیا یوشع د روبین، جاد او ختیځې منسي د قبیلو خلک

راوغوښتل. ② يوشع هغوی ته وویل: «تاسو هغه ټول کارونه کړي دي چې د څښتن خدمتگار موسی درته امر کړی و او زما ټولو حکمونو ته مو غاړه ایښې ده. ③ که څه هم جنگ زیات اوږد شو، خو تاسو په دې موده کې خپل اسرایلي ورونه پرینې نه دي او کومه وظیفه چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته سپارلې وه هغه مو سرته رسولې ده. ④ اوس ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو ورونو ته ارامي ورکړې ده. نو بېرته خپلو کورونو یعنی هغې ځمکې ته لاړ شئ چې د اردن د سیند په ختیځ کې ده او د څښتن خدمتگار موسی تاسو ته درکړې ده. ⑤ تاسو په غور سره د هغو ټولو شیانو څخه اطاعت کوئ چې موسی تاسو ته امر کړی دی چې د خپل څښتن خدای سره مینه کوئ او د هغه رضا پوره کوئ. د هغه حکمونو ته غاړه ږدئ، هغه ته وفادار اوسئ او د زړه له کومې او په خپل ټول توان سره د هغه خدمت کوئ.» ⑥-⑧ يوشع هغوی ته برکت ورکړ او په دې خبرو سره یې خپلو کورونو ته ولېږل: «تاسو د ډېرې شتمنۍ، زیاتو څارویو، سپینو زرو، سرو زرو، برنجو، اوسپنو او ډېرو کالیو سره

بېرته خپلو کورونو ته حى. تاسو چې کوم شيان د خپلو دښمنانو
څخه نيولي دي، هغه د خپلو قبيلو د خلکو سره ووېشئ.» بيا
هغوى خپلو کورونو ته روان شول.

موسى د منسي نيمې قبيلې ته د اردن د سيند ختيځې خواته په
باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې نيمايي ته يوشع د اردن د سيند
په لوېديځ کې د نورو قبيلو په څنگ کې ځمکه ورکړه. ① نو د
روبين او جاد د قبيلو او د ختيځې منسي د قبيلې خلک بېرته
خپلو کورونو ته لاړل. هغوى د اسراييلو پاتې خلک په شيلوه کې
چې په کنعان کې وه، پرېښودل او خپلې خاورې ته چې د جلعاد
خاوره وه، لاړل. دا خاوره هغوى د څښتن د حکم سره سم چې د
موسى په وسيله يې کړى ؤ، نيولې وه.

د اردن د سيند په غاړه د قربانى ځاى

①-۱۱ کله چې د روبين، جاد او ختيځې منسي قبيلې د اردن د
درې لوېديځې غاړې ته ورسېدلې، نو د سيند په غاړه يې د قربانى

يو ډېر لوی ځای جوړ کړ. کله چې نورو اسراييليانو واورېدل چې دې قبيلو څه کړي دي، (۱۲) نو د لوېديځو قبيلو ټول خلک په شيلوه کې سره راټول شول چې لاړ شي او د ختيځو قبيلو سره وجنگيږي.

(۱۳) نو د اسراييلو خلکو د العازار کاهن زوی فينحاس د جلعاد خاورې ته د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو ته ولېږه. (۱۴) نو د فينحاس سره لس مشران لاړل، د هرې لوېديځې قبيلې څخه يو يو کس يعنې د هغوی د کورنيو د مشرانو څخه يو يو کس. (۱۵) کله چې هغوی د جلعاد خاورې ته د روبين، جاد او ختيځې منسي خلکو ته ورغلل، (۱۶) هغوی وويل: «مونږ د څښتن د ټول قوم له خوا خبرې کوو: تاسو ولې د اسراييلو د څښتن خدای په وړاندې داسې بد کار کړی دی؟ تاسو د خپلو ځانونو دپاره د دې قربانۍ د ځای په جوړولو سره د هغه په وړاندې سرکښي کړې ده! تاسو نور د هغه پيروان نه یئ. (۱۷) په فغور کې زمونږ گناه در په ياده کړئ. ايا زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره له دې چې د څښتن په قوم باندې وبا نازل شوه، خو تر نن ورځې پورې مونږ

د هغې گناه څخه خپل ځانونه پاک کړي نه دي. (۱۸) ایا تاسو اوس غواړئ چې د څښتن د پیروي څخه انکار وکړئ؟ که چېرې تاسو نن د څښتن په وړاندې سرکښي وکړئ، سبا به هغه د اسراییلو په ټول قوم باندې په قهر شي. (۱۹) خو که چېرې ستاسو خاوره د عبادت دپاره مناسبه نه وي، نو د څښتن ځمکې ته راشئ چې د هغه سپېڅلې څپمه په کې ولاړه ده او زمونږ په منځ کې ځمکه واخلي. خو د څښتن په وړاندې سرکښي مه کوئ او پرته زمونږ د څښتن خدای د قربانۍ د ځای څخه د بلې قربانۍ د ځای په جوړولو سره مونږ مه گناهکاروئ. (۲۰) ایا هغه څه چې د عخان سره وشول هغه مو په یاد دي؟ څښتن مونږ ته ویلي وو چې د اریحا د ښار ټول شیان له منځه یوسی، خو عخان د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او څښتن مونږ ټولو ته سزا راکړه. عخان د خپلو کړو له امله مړ شو او نور ډېر اسراییلیان هم د عخان د گناه له امله مړه شول. «

(۲۱) د روبین، جاد او ختیخي منسي د قبیلو خلکو د لوېدیځو قبیلو استازو ته په ځواب کې وویل: (۲۲) «څښتن یوازېني قوي

خدای دی! مونږ د هغه څخه غوښتنه کوو چې زموږ شاهد اوسي!
 هغه پوهیږي چې مونږ ولې داسې کار کړی دی او مونږ غواړو
 چې تاسو هم ورباندې پوه شئ! که چېرې مونږ د څښتن په
 وړاندې سرکښي کړې وي او د هغه سره مو خپل لوظ مات کړی
 وي، نو څښتن دې نور مونږ ژوندي نه پرېږدي. (۲۳) که چېرې
 مونږ د څښتن څخه پیروي کول پرې ایښي وي او خپل د قربانۍ
 حای مو جوړ کړی وي چې په هغې باندې سوځېدونکې نذرانې
 یا د غلو دانو یا د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړو، نو پرېږدئ چې
 څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي. (۲۴) نه! مونږ د دې وپرې له
 امله دا کار وکړ چې کېدای شي یوه ورځ ستاسو اولاده زموږ
 اولادې ته ووايي چې تاسو څه حق لرئ چې د اسراییلو د څښتن
 خدای عبادت کوئ؟ (۲۵) څښتن د اردن د سیند څخه زموږ او
 ستاسو یعنی د روبین او جاد د خلکو ترمنځ یو سرحد جوړ کړ.
 تاسو د څښتن سره هېڅ کار نه لرئ. بیا کېدای شي چې ستاسو
 اولاده زموږ اولاده د څښتن د عبادت څخه منع کړي. (۲۶) نو مونږ
 د قربانۍ د حای د جوړولو پرېکړه وکړه، نه د سوځېدونکو نذرانو

دپاره او نه د قربانيو دپاره، (۲۷) بلکې دا به زمونږ او ستاسو د خلکو دپاره او زمونږ څخه وروسته نسلونو دپاره يوه نښه وي چې مونږ به د څښتن د سپېڅلې خپمې په مخکې د سوځېدونکو نذرانو، قربانيو او سلامتې د نذرانو په وړاندې کولو سره د هغه عبادت کوو. بيا به په راتلونکې کې ستاسو اولاده نه شي کولای چې زمونږ اولادې ته داسې ووايي چې تاسو د څښتن عبادت نه شئ کولای. (۲۸) مونږ فکر کاوه چې که چېرې داسې وشي، امکان لري چې زمونږ اولاده ووايي چې گورئ، زمونږ نیکونو د څښتن د قرباني د ځای په شان يوه نمونه جوړه کړه. دا د سوځېدونکو نذرانو يا د قربانيو دپاره نه، بلکې هغه يې د دې دپاره جوړه کړې ده چې دا وښايي چې مونږ هم ستاسو په شان د څښتن خلک يو. (۲۹) مونږ به په يقين سره د څښتن په وړاندې سرکښي ونه کړو او نه به د قرباني د ځای په جوړولو سره چې په هغه باندې سوځېدونکې نذرانې يا د غلو دانو نذرانې يا قرباني وړاندې کړو، د هغه پيروي کول پرېږدو. مونږ به بل داسې د قرباني ځای جوړ نه کړو چې زمونږ د څښتن خدای د قربانگاه ځای ونيسي چې د

هغه د سپېڅلې خپمې په مخکې ده.»

۳۰) فينحاس کاهن او د لوېديځو قبيلو لسو مشرانو چې د هغه سره وو د روبين، جاد او ختيځې منسي د قبيلو د خلکو خبرې واورېدلې او هغوی قانع شول. ۳۱) فينحاس هغوی ته وويل: «اوس مونږ په دې پوه شو چې څښتن زموږ سره مل دی. تاسو د هغه په وړاندې سرکښي نه ده کړې بلکې د اسراييلو قوم مو د څښتن د سزا څخه ژغورلی دی.»

۳۲) بيا فينحاس او د لوېديځو قبيلو مشران بېرته د کنعان خاورې ته راستانه شول او څه چې پېښ شوي وو هغه يې د اسراييلو خلکو ته بيان کړل. ۳۳) اسراييليان قانع شول او د خدای ستاينه يې وکړه. هغوی نور داسې خبرې نه کولې چې د روبين او جاد د خلکو سره جنگ وکړي او د هغوی خاوره له منځه يوسي. ۳۴) د روبين او جاد خلکو وويل: «دا د قربانۍ ځای زموږ د ټولو ترمنځ شاهد دی چې څښتن زموږ خدای دی.» نو هغه د قربانۍ ځای يې د شاهد په نوم ياد کړ.

اسراييلو ته د يوشع وروستنی خبرې

① وروسته له اوږدې مودې خښتن اسراييلو ته د شاوخوا ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په دې وخت کې يوشع ډېر زوړ شوی ؤ. ② هغه ټول اسراييليان يعنې د هغوی سپين ږيري، مشران، قاضيان او مامورين راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «زه اوس ډېر زوړ شوی يم. ③ تاسو وليدل چې ستاسو خښتن خدای ستاسو په خاطر په دې ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه په خپله ستاسو دپاره جگړه وکړه. ④ ما ستاسو قبيلو ته ټوله ځمکه په ختيځ کې د اردن د سيند څخه په لوېديځ کې د مديترانې تر بحيرې پورې ورکړه. ما تاسو ته د هغو ټولو قومونو ځمکه چې مخکې مونږ فتح کړې وه درکړې ده او همدارنگه د هغو قومونو ځمکه چې تراوسه پورې لا مونږ فتح کړې نه ده. ⑤ ستاسو خښتن خدای به هغوی ستاسو په وړاندې په شا تگ ته مجبور کړي او څنگه چې تاسو مخکې ځئ هغوی به وشړي. لکه څنگه چې هغه ستاسو سره وعده کړې ده، تاسو به د هغوی ځمکه

ونیسے. ⑥ تاسو قوي اوسے او هرڅه چې د موسى په شريعت کې ليکل شوي دي، هغو ته په غور سره غاړه کېږدئ او هغه سر ته ورسوئ. د هغو يوه برخه هم له نظره مه غورځوئ. ⑦ پام کوئ د هغو قومونو سره چې ستاسو په منځ کې پاتې دي، ملگرتيا ونه کړئ او د هغوی خدايانو ته عبادت مه کوئ. هغوی ته دعا مه کوئ او په قسم خوړلو کې د هغوی نومونه مه اخلئ. ⑧ د هغې په ځای، د خپل څښتن خدای سره وفادار اوسئ لکه څنگه چې تراوسه پورې ورسره وفادار یئ. ⑨ څښتن لوی او قدرتمند قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي دي او تر نن ورځې پورې هېچا دا توان نه دی موندلی چې ستاسو په وړاندې ودرېږي. ⑩ ستاسو څخه هر یو کولای شي چې د دښمن زرو تنو ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو دپاره جگړه کوي. ⑪ بیا ډېر پام کوئ چې د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ. ⑫ که چېرې تاسو بې وفایي وکړئ او د هغو قومونو سره یوځای شئ چې تراوسه پورې ستاسو په منځ کې پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ،

١٣ نو بيا باور ولرئ چي خبستن خدای به نور دا قومونه ستاسو له مخې څخه لپرې نه کړي، بلکې هغوی به ستاسو دپاره د دام يا د لومې په شان خطرناک شي او ستاسو د شاگانو دپاره به د قمچينې په شان شي او ستاسو په سترگو کې به د اغزيو په شان شي. او دا به تر هغه وخته پورې دوام ومومي، ترڅو ستاسو څخه هېڅوک په دې بڼې ځمکه کې چې خپل خبستن خدای درته درکړې ده پاتې نه شي.

١٤ اوس زما د مړينې وخت رارسېدلی دی. تاسو هر يو په خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو خبستن خدای تاسو ته هغه ټول بڼه شيان درکړي دي چې وعده يې کړې وه. هره وعده چې هغه کړې ده، هغه پوره شوې ده او يوه وعده يې هم ماته شوې نه ده. ١٥ خو لکه څنگه چې زمونږ خبستن خدای ستاسو سره د ټولو بڼو شيانو وعده کړې ده او هغه يې سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه به په تاسو باندې ټولې بدې هم راولي، ترڅو تاسو د دې بڼې ځمکې څخه چې هغه تاسو ته درکړې ده، ورک کړي. ١٦ که چېرې تاسو هغه لوظ مات کړئ چې د هغه حکم يې په تاسو

باندې كړی دی او د نورو خدایانو خدمت او عبادت وكړی، نو بیا به هغه په قهر شي او تاسو ته به سزا دركړي او تاسو به زر د هغې ځمكې څخه ورك شئ چې زمونږ څښتن خدای تاسو ته دركړي ده.»

د شكيم په ښار كې د لوظ نوی كول

① يوشع په شكيم كې د اسراييلو ټولې قبيلې راټولې كړې. هغه د اسراييلو سپين ږيري، مشران، قاضيان او مامورين راوغوښتل. هغوی راغلل او د خدای په حضور كې ودرېدل. ② يوشع ټول قوم ته وويل: «د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: <ډېره موده مخكې ستاسو نيكونه چې په هغو كې د ابراهيم او د ناحور پلار يعنې تارح شامل ؤ، د فرات د سيند په بلې غاړې باندې اوسېدل او د نورو خدایانو عبادت به يې كاوه. ③ بيا ما ستاسو نيكه ابراهيم د هغه ځای څخه بوته او د كنعان په ټوله خاوره كې مې وگرځاوه. هغه ته مې اسحاق وركړ او د اسحاق په

وسيله مي هغه ته ډېره اولاده ورکړه. ④ اسحاق ته مي دوه زامن ورکړل يعني يعقوب او عيسو. عيسو ته مي د ادوم غرنی سيمه د هغه د ملکيت په توگه ورکړه، خو ستاسو نيکه يعقوب او د هغه اولادونه مصر ته لاړل. ⑤-⑥ وروسته ما موسی او د هغه ورور هارون ولېږل چې ستاسو د خلکو سره مرسته وکړي او په مصريانو باندې مي لوی عذاب نازل کړ. ما ستاسو نیکونه د مصر څخه راوويستل، خو مصريان په خپلو جنگي گاډيو او اسونو باندې سپاره شول او ستاسو په نیکونو پسې شول او په هغوی پسې سري بحيري ته ورورسېدل. ⑦ هغوی ماته د مرستې دپاره فریاد وکړ او ما د هغوی او مصريانو ترمنځ تياره رامنځته کړه. په مصريانو باندې مي اوبه راوستلې او هغوی مي په بحيره کې ډوب کړل. تاسو په خپلو سترگو وليدل چې ما په مصر باندې څه وکړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره موده په دښته کې اوسېدلئ. ⑧ بيا مي تاسو هغې خاورې ته راوستلئ چې د اردن د سيند په ختيځ کې وه. هلته اموريان اوسېدل او هغوی ستاسو سره جگړه وکړه، خو تاسو زما په مرسته هغوی ته ماتې ورکړه، هغوی مو له منځه

يوورل او د هغوی خاوره مو ونيوله. ⑨ کله چې د موآب پاچا د
صفور زوی بالاق ستاسو په وړاندې ودرېده، هغه د بعور زوی
بلعام راوغوښت او د هغه څخه يې وغوښتل چې په تاسو باندې
لعنت ووايي. ⑩ خو ما د بلعام خبرو ته غوږ ونه نیوه. هغه مې
مجبور کړ چې تاسو ته برکت درکړي. په دې ډول مې تاسو د
بالاق څخه وژغورلی. ⑪ بیا تاسو د اردن د سیند څخه پورې
وتلی او اریحا ته راغلی. د اریحا خلکو د اموریانو، فرزیانو،
کنعانیانو، حیتیانو، جرجاشیانو، حویانو او یبوسیانو په شان ستاسو
سره جگړه وکړه. خو ما تاسو ته په هغوی ټولو باندې بری درکړ.
⑫ ستاسو دښمنان ستاسو څخه وتښتېدل، خو ستاسو د تورو،
لیندو او غشو له امله نه. ما ستاسو په دښمنانو کې سخته وپره
راپیدا کړه او هغوی وتښتېدل لکه څنګه چې مې د هغو دوو
اموریایي پاچاهانو سره کړي وو چې د اردن د سیند په ختیځ کې
اوسېدل. ⑬ ما تاسو ته ځمکه درکړه په کومې باندې چې تاسو
زحمت نه و وېستلی او ښارونه مې درکړل چې هغه تاسو نه وو
ودان کړي او اوس په هغو کې اوسېږئ. د انګورو او زیتونو د

باغونو څخه چې تاسو کرلي نه وو، خواړه خورئ.»

۱۴) بیا یوشع وویل: «نو د څښتن څخه ووپرېږئ او په پوره وفاداری سره د هغه عبادت وکړئ. هغه بتان چې ستاسو نیکونو بیا په مصر او د فرات د سیند په بله غاړه باندې عبادت کاوه، لېرې گوزار کړئ او د څښتن عبادت وکړئ. ۱۵) که چېرې تاسو د هغه عبادت کول نه غواړئ، نو نن پرېکړه وکړئ چې د کومو خدایانو عبادت به کوئ. ایا د هغو خدایانو عبادت به کوئ چې ستاسو نیکونو بیا د فرات د سیند په بله غاړه باندې عبادت کاوه او یا به د اموریانو د خدایانو چې تاسو اوس د هغوی په خاوره کې اوسېږئ، عبادت کوئ. خو زه به د خپلې کورنۍ سره د څښتن عبادت کوم.»

۱۶) قوم په ځواب کې وویل: «مونږ به هېڅکله داسې ونه کړو چې څښتن پرېږدو او د نورو خدایانو عبادت وکړو. ۱۷) دا په خپله زمونږ څښتن خدای ؤ چې مونږ بیا د خپلو نیکونو سره د مصر څخه چې په کې غلامان وو راوویستلو او مونږ هغه معجزې

وليدلې چې هغه ونبودلې. په خپل ټول سفر کې او د هغو ټولو قومونو په منځ کې چې مونږ ورڅخه تېرېدلو، هغه وساتلو. (۱۸) څښتن زموږ د مخې څخه هغه ټول قومونه لېرې کړل چې په دې خاوره کې اوسېدل چې په هغو کې اموريان هم شامل وو. نو مونږ به هم د څښتن عبادت او اطاعت کوو، ځکه چې هغه زموږ خدای دی.»

(۱۹) يوشع قوم ته وويل: «کېدای شي چې تاسو د څښتن عبادت ونه شئ کولای، ځکه چې هغه سپېڅلی او غيرتي خدای دی. تاسو بايد هغه ته پوره وفادار اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په وړاندې گناه او سرکښي وکړئ، نو هغه به تاسې ونه بخښي. (۲۰) که چېرې تاسو هغه پرېږدئ او د نورو قومونو د بتانو عبادت وکړئ، هغه به ستاسو په ضد شي او تاسو ته به سزا درکړي. که څه هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ، خو تاسې به له منځه يوسي.» (۲۱) قوم يوشع ته وويل: «نه! مونږ به د څښتن عبادت او اطاعت کوو.» (۲۲) يوشع هغوی ته وويل: «تاسو د خپلو ځانونو شاهدان يئ. تاسو وويل چې مونږ د څښتن عبادت او اطاعت کول

غوره کړي دي. « هغوی وویل: «هو، مونږ شاهدان یو.»» ٢٣ هغه غوښتنه وکړه: «خو لکه د هغو بتانو په شان چې نور قومونه یې عبادت کوي ستاسو سره هم یو څه بتان شته. هغه لپري گوزار کړی او د اسراییلو د څښتن خدای سره د وفاداری لوظ وکړی.»»

٢٤ قوم یوشع ته وویل: «مونږ به یوازي د خپل څښتن خدای عبادت کوو او د هغه حکمونو ته به غاړه ږدو.» ٢٥ په هغه ورځ یوشع په شکیم کې د اسراییلو د خلکو استازیتوب وکړ او د هغوی او څښتن ترمنځ یې یو تړون وکړ او هغوی ته یې قوانین او اصول ورکړل چې ورڅخه پیروي وکړي. ٢٦ یوشع دا خبرې د خدای د قوانینو په کتاب کې ولیکلې. بیا هغه یوه لویه تیره واخیستله او د څښتن د عبادت په ځای کې یې د خپری د ونې لاندې ودروله.

٢٧ هغه ټول قوم ته وویل: «گوری، دا تیره به زمونږ شاهدې وي. دې تیرې هغه ټولې خبرې واورېدلې چې څښتن مونږ ته وکړې. نو که چېرې تاسو د خپل خدای څخه منکر شئ، نو دا تیره به ستاسو په خلاف شهادت ورکوي.» ٢٨ بیا یوشع قوم رخصت کړ او هر یو کس د خپلې برخې ځمکې ته ورستون شو.

د يوشع او العازار مړينه

٢٩ څه موده وروسته د څښتن خدمتگار د نون زوی يوشع د يوسلو لسو کالو په عمر مړ شو. ٣٠ هغه يې په خپله ځمکه يعنې په تمنه سارح کې چې د افرايم په غرنۍ سيمه او د جاعش د غره په شمال کې وه، ښخ کړ.

٣١ ترڅو پورې چې يوشع ژوندی ؤ، د اسراييلو خلکو د څښتن عبادت او اطاعت کاوه. حتی د هغه د مړينې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپين ږيري ژوندي وو چې د څښتن هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي وو چې د اسراييلو دپاره يې کړي وو، هغوی څښتن ته وفادار پاتې شول.

٣٢ د يوسف مړی چې د اسراييلو خلکو د مصر څخه راوړی ؤ، په شکيم کې په هغې ټوټه ځمکه کې ښخ کړای شو چې يعقوب د شکيم د ښار د بنياد ايسنودونکي حمور د زامنو څخه د سپينو زرو په سلو سکو باندې اخيستې وه. دا ځمکه د يوسف اولادې ته

په میراث پاتې شوه.

③۳ د هارون زوی العازار هم مړ شو او په جبعه کې چې د
افرایم په غرنۍ سیمه کې یو ښارگوټی ؤ ښخ کړای شو، دا
ښارگوټی د هغه زوی فینحاس ته ورکړل شوی ؤ.